

CARRER

núm.

55

hivern
2012

La revista de la Fundació La Roda d'accions culturals i del lleure

RAFAEL HINOJOSA
Expresident del Consell Econòmic
i Social de Catalunya

"Jordi Pujol tenia una gran preocupació perquè no hi hagués exclusió social"

MÒNICA TERRIBAS
Directora de Televisió de Catalunya

"Cal treballar per sensibilitzar la societat per projectes com els que impulsa la Roda"

ANTONI CARNÉ President
Ens de Comunicació Associativa

"La Roda potencia l'associacionisme als barris populars"

MIQUEL ÀNGEL ESSOMBA,
DIRECTOR DEL CENTRE
UNESCO CATALUNYA

"Barcelona és una ciutat,
i com a tal la mescla,
la barreja, forma part
intrínseca de la seva
personalitat"

Bufanúvols
celebren
els seus
25 anys

editorial

2

Un pont que porta l'Ens als Barris de la Roda.

Pere Baltà, secretari de la Fundació La Roda

el tema

3-5

Mosaïc de Colors

a cau de roda

6-9

- roda·món
- Qui som? Mònica Terribas
- Les entitats de La Roda

- La Fundació La Roda s'adhereix al Pacte Nacional per a la Immigració

el tema

10-11

Entrevista a Rafael Hinojosa "El Somorrostro, un suburbi miserable, era un lloc on hi havia grans valors humans"

associacions

12

El Segon Congrés d'Associacions de Barcelona

13

- Gestió Associativa

14-16

Entrevista a Antoni Carné, president de l'Ens de Comunicació Associativa

- La Fundació La Roda participa a l'Assemblea de l'Ens al Palau de la Generalitat

17

- Recordant A reveure, Chus!!!

L'Ampli

18-19

Nadal a la Roda
Experiències Nadalenques a diferents entitats de La Roda

amb nom propi

21

Entrevista a Miquel Àngel Essomba, director del Centre UNESCO Catalunya

notes i...

23

Tradicionàrius i Barnasants

paraules, paraules,
paraules

23

L'Ampli

24

- Commemoració del Dia Universal dels Infants
- Arriba Carnestoltes

26

- un conflicte... una solució

27

- De la força al seny
- "El minyons de Terrassa, Castells, integració i transversalitat..."

L'Entrevista Espectacular

28-29

Celebrem els 25 anys dels Bufanúvols!

Espectacularment parlant

31

- Què hi ha de nou?

Caixa de Ressonància

32

6x4. 25 anys en tramvia

Enxarxa't al web

34

Idees Taller

35

Agitòfon

Un pont que porta l'Ens als barris de La Roda

El dia 7 de Febrer, els representants de La Roda érem al Palau de la Generalitat convocats per l'Ens de Comunicació Associativa per celebrar la preceptiva assemblea anual d'una institució que, només sis anys després de ser fundada, ja té un paper fonamental dins l'entramat social català. Va néixer fa cinc anys per fer el ressò de l'activisme cultural i promoure el millor coneixement de les associacions i la seva importància en quant a la dinamització cultural i la cohesió social.

La Roda decidí ser-hi des del primer moment, quan només era una idea amb uns estatuts oberts al futur i a noves integracions. Vam tenir clar que aportàvem al projecte una dimensió especial: quan s'unien una vintena de federacions que aglutinaven l'associacionisme cultural català, ningú com La Roda havia portat cultura als barris on campaven altres cultures d'arrel no autòctona. Ho vam fer des del respecte a les noves identitats que ens arribaven, fomentant la convivència entre uns infants que serien adults. Hem estat un pont de tres dècades entre els catalans de sempre i els nous, buscant que Catalunya fos un sol poble, una comunitat convivencial. Sinó podríem anar als nous barris a recitar poemes d'Espriu o Maragall, potser si que podríem portar una manera pròpia d'entendre la festa i, pas a pas, alliberar els barris populars de fronteres i prejudicis, escampar l'amor a la cultura i, com no, la passió per la solidaritat.

Anys després d'aquella decisió sabem que La Roda l'encertà incorporant-se a l'Ens. Sabíem que la sensibilitat cultural era compartida; no obstant, vam descobrir que la majoria d'institucions que conformen l'Ens també treballen per la solidaritat, fins el punt que una de les quatre ponències del Primer Congrés de l'Associacionisme Cultural Català es dedicà exclusivament a la problemàtica que generen les migracions. La ponència presentada pel sociòleg Salvador Cardús, encarregada per la Fundació Candel i presidida per una personalitat tan representativa de la immigració com és Rafael Hinojosa –entrevistat en aquesta edició de Carrer– va ser assumida unànimement. La directora de La Roda també presidí una de les cinc ponències.

La presència de la cultura popular als mitjans de comunicació –primer objectiu de l'Ens– ha millorat sensiblement, com es pot comprovar especialment als continguts dels Telenotícies de TV3, d'acord amb els criteris de la directora Mònica Terribas que expressa en aquestes mateixes pàgines. L'assemblea de l'altre dia en el mateix Palau de la Generalitat constitueix en si mateixa un gest remarcable en pro del moviment associatiu, que arrodoní el president Mas saludant un per un els presidents de totes les institucions que integren l'Ens i donant resposta positiva a la principal reivindicació de les Federacions representades: la creació d'un institut específic per l'associacionisme i la cultura popular, bàsicament en mans de la societat civil. La idea va ser plantejada pel president de l'Ens, Antoni Carné, també protagonista d'aquesta edició de la revista de La Roda: "Sabem que és un moment econòmicament difícil, president -li va venir a dir-, però segurament el moment més indicat perquè les institucions treguin lastres i la societat civil assumeixi responsabilitat".

"Potser sí..." va venir a dir el president de la Generalitat, abans d'assegurar que hi hauria una trobada per parlar-ne. Els que érem allà vam pensar que vivíem un moment històric. El temps, sempre inapel·lable, ens ho dirà. Si aquesta institució fos creada, ja podem imaginar quant d'útil pot ser La Roda en la seva línia de treballar per la cohesió social.

La revista **Carrer** és editada per la Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure, creada l'any 2003 per l'associació La Roda d'Espectacles Infants i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals. La Fundació agrupa prop de cent associacions juvenils, infantils i culturals de trenta-set poblacions catalanes. Des de fa trenta-tres anys La Roda programa espectacles i tallers de tots els gèneres per als infants i els joves a través de les associacions dels barris. Els objectius són oferir un lleure de qualitat, educatiu i formatiu als infants i els joves, afavorir l'ús de la llengua catalana en el lleure, difondre el coneixement de la cultura popular i les tradicions del país i donar suport al teixit associatiu dels barris. La Roda va rebre l'any 2001 la Creu de Sant Jordi.

LA RODA
FUNDACIÓ
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

Edita: Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure
C. Sèquia, 9-11. 08003 Barcelona
Tel.: 93 414 72 01 • Fax: 93 414 77 05
administracio@fundaciolaroda.cat - www.fundaciolaroda.cat

Consell de redacció: Carme Beltrán, Lluïsa Celades, Anna Corbella, Salvador Figuerola, Enric Sánchez i Joan López. **Assessoria tècnica:** Ana Guirado • **Redacció:** Cristina Garrote i Ana Guirado. **Composició portada:** Guillem

Col·laboracions: Entitats de La Roda, Teresa Casals (Plataforma per la Llengua), Fundació Pere Tarrés, Gestió de Fundacions i Associacions SL, Miqui Giménez, Montse Serra GREC-Grup de Recerca i Estudi del conflicte, Puça Espectacles, Pep Puigdemont.

Tallers gràfics: Rúbrica Editorial • Dipòsit legal: B/25.352.87

La Fundació La Roda no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Amb el suport:

Generalitat
de Catalunya

En conveni amb:

La Roda d'Espectacles Infants i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals és membre de l'Ens de Comunicació Associativa.

a cau de
roda

Mosaic de Colors

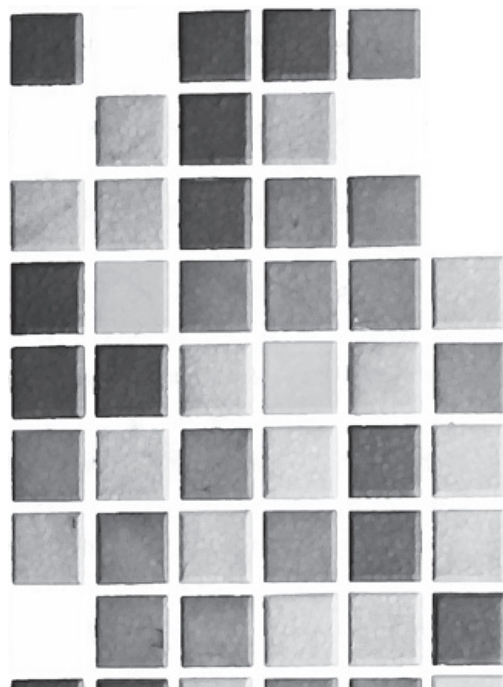
Mosaic de colors és un projecte de sensibilització intercultural i de foment de la cohesió social als barris de les ciutats catalanes. El projecte s'adreça a persones autòctones i immigrades: infants, adolescents i adults. Des de fa cinc anys el projecte *Mosaic de colors* ha rebut el suport de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya. El programa inclou accions de promoció del diàleg intercultural dins de la immigració. La Roda per aquest projecte compta amb entitats d'educació en el lleure i entitats d'immigrants.

Aquests darrers anys s'ha creat una dinàmica de participació, solidaritat i complicitat entre tots els participants. També s'han reforçat i ampliat els resultats obtinguts els anys anteriors, millorant la nostra actuació. La Roda té com a objectiu principal incidir en la integració dels nous veïns. Des de 1977 desenvolupa aquesta tasca a través de les festes populars i tradicionals, l'art i la cultura i la formació als que formen part del lleure. L'art, les arts escèniques i altres disciplines creatives són l'eix vertebrador d'aquest projecte.

La finalitat d'aquest projecte és aportar eines dinàmiques i participatives que ajudin a cohesionar la societat des de la formació, la festa i l'aprofitament dels espais públics com a llocs de trobada interculturals; fomentar la cohesió so-

La finalitat del projecte “Mosaic de Colors” és aportar eines dinàmiques i participatives que ajudin a cohesionar la societat des de la formació, la festa i l'aprofitament dels espais públics com a llocs de trobada interculturals

cial amb activitats de lleure que generin espais de trobada, de diàleg i de treball comú i afavorir la participació de les entitats d'immigrants en la societat civil catalana. És imprescindible

treballar en xarxa amb les entitats que tracten aquesta temàtica i difondre les seves iniciatives.

Mosaic de colors és un projecte adaptat a les característiques d'aquesta nova immigració. S'han realitzat un total de set modalitats de tallers. Han participat aproximadament 297 persones entre infants, adolescents i joves de set a divuit anys, monitors i personal docent. Cal destacar la qualitat i interès del conjunt de propostes formatives i l'interès dels continguts dels tallers ja realitzats, la qualitat professional dels formadors i el bon funcionament de les activitats.

La bona acceptació i implicació dels joves que s'han beneficiat de la formació del circ social i del teatre social i la bona acollida dels tallers de grafitis ha aconseguit que un any més comptin amb aquestes activitats.

Els tallers es poden programar gràcies al suport de l'Obra Social La Caixa.

Tallers de circ

participen joves de diferents col·lectius culturals

Tallers de cuina internacional

cuinar plats de països diferents. S'explica el país i la seva cultura.

Tallers de percussió

introducció a les diverses modalitats de la percussió a través de la música i l'aprenentatge de ritmes.

Tallers de grafit

tècnica pictòrica molt atractiva per als joves. Es treballa un projecte artístic comú.

Teatre social

tècniques que aborden problemes i conflictes de la gent del carrer. Buscar solucions a situacions de marginacions, exclusió, aïllament, etc.

Teatre Fòrum

immigració i diversitat: representació damunt l'escenari d'un conflicte determinat relacionat amb la immigració.

Tallers interculturals

afavorir la inclusió social d'infants i adolescents a través de tallers de cultura popular com són els gegants i els caps grossos o l'esport com el bàsquet.

Mosaic de Colors a ...

Què us va semblar el taller de cuina intercultural?

El taller va ser molt divertit, interessant tant per als nens (grans i petits) com per als monitors i sobretot didàctic. No es van limitar a explicar-nos el taller, ens van fer participar des del primer moment, amb diferents jocs hi donaven més dinamisme, fent-lo més lleuger.

Com varen respondre els participants?

Ho van fer de la millor manera possible, van participar en tot moment, responent les preguntes, participant als jocs, seguint les instruccions del taller... S'ha de dir que el taller els motivava força.

Penseu que aquest tipus de tallers poden millorar les actituds enfront de la diversitat?

I tant! Els nens són molt curiosos i no hi ha millor manera de conèixer el món que a través d'activitats com aquestes. En el cas de la cuina italiana, els nens van poder conèixer on era Itàlia, perquè la bandera té els colors que la caracteritzen, i més coses sobre la gent d'allà aprofitant que teníem els dos monitors nadius. Sense adonar-te aprens a conèixer els altres i deixar-te emportar per allò que fins feia un moment no coneixies.

Penseu que cal apostar i continuar per aquest tipus de tallers des de la Fundació La Roda?

Sense cap dubte. Aprofitant la diversitat que existeix, poden sortir tallers d'allò més interessants!

Javier MORENO CABEO

Eskurri Esplai

La Fundació La Roda a les 5es Jornades de la Xarxa 9 Barris Acull

Els passats 25 i 26 de novembre van tenir lloc les 5es Jornades de la Xarxa 9 Barris Acull, aquest any amb el títol "Construint alternatives", a l'Ateneu Popular de 9 Barris. A la cita van assistir 74 persones de més de 40 entitats, del districte i de la ciutat i van comptar amb la presència de José Martí Gómez, José Maria Ridaó, Carmen Sarasúa i Ricard Zapata.

En un context com l'actual, amb importants retallades en els drets socials que afecten el conjunt de la ciutadania, es va posar de manifest que és més important que mai que des de les entitats construïm alternatives als discursos i les pràctiques predominants. Hem de ser capdavanteres, i per això ens hem d'equipar com cal, i actuar de forma conjunta.

La Gimcana de la dieta mediterrània de la Fundació Agrupació Mútua arriba de la mà amb La Roda

La Fundació Agrupació Mútua organitza amb els talleristes i educadors de la Fundació La Roda aquesta activitat infantil per fomentar els bons hàbits alimentaris.

Aquest és un programa de salut alimentària que vol ensenyar a menjar millor i assaborir la riquesa de la dieta mediterrània.

La gimcana és un viatge per la dieta mediterrània, un dels models alimentaris més saludables. Els nens i nenes passaran de prova en prova fent jocs i tallers i alhora coneixeran quins són els valors nutricionals necessaris per assegurar una bona alimentació. Per què mengem, menjar per créixer o els menjars saludables són alguns dels temes que es tractaran durant el circuit de proves.

"Es tracta d'un circuit de proves amb jocs i tallers de cuina i manualitats on els nens aprendran a cuidar l'alimentació per créixer i fer menjars saludables", explica la gerent de la Fundació Agrupació Mútua, Imma Playà.

Des de principis d'any aquesta activitat es farà a les escoles de Girona, Tarragona, Manresa i Reus.

La Fundació La Roda s'adhereix al Pacte Nacional per a la Immigració

La Fundació La Roda es va adherir el passat 14 de desembre al Pacte Nacional per a la Immigració, l'acord estratègic per a la gestió del fet migratori subscrit el 2008.

La directora de La Roda, Lluïsa Celades, va assistir a l'acte d'adhesió al Pacte Nacional per a la Immigració. En l'acte, presidit pel conseller de Benestar Social i Família, Josep Lluís Cleries, i el director general per a la Immigració, Xavier Bosch, es van sumar una trentena d'organitzacions representatives del teixit cívic, econòmic i social de Catalunya.

El conseller Josep Lluís Cleries, que va estar acompanyat pel director general per a la Immigració, Xavier Bosch, va agrair als nous signants "el seu compromís amb Catalunya i el seu esforç i dedicació a l'hora de construir una societat més justa i cohesionada".

El conseller també va reiterar "Catalunya ha estat, és i ha de continuar essent un sol poble". En aquest sentit, va insistir que "no volem una pluralitat de societats, sinó ser una societat plural i per això ens cal garantir els mitjans per a la integració de les persones nouvingudes. Aquesta és una de les nostres prioritats".

El Pacte Nacional per a la Immigració inclou 65 polítiques a reforçar i 50 noves mesures a assolir fins l'horitzó 2020. Moltes d'elles ja s'han aconseguit o s'estan desplegant, com per exemple la participació de la Generalitat en els processos d'acreditació de la integració de les persones nouvingudes que volen accedir a les autoritzacions de residència temporal o a la nacionalitat.

El Corte Inglés programa amb La Roda espectacles infantils

Després de la campanya de Nadal, El Corte Inglés de Cornellà comencen de nou la programació per a nens i nenes durant els mesos de gener, febrer i març.

Si us agraden els espectacles de màgia, circ, contes d'animació, titelles o música, ja us podeu apropar i gaudir de les millors companyies que es poden veure en aquests moments.

Consulteu l'agenda al web de La Roda.

Qui som?

Mònica Terribas directora de Televisió de Catalunya i membre del Patronat de la Fundació La Roda

“Els mitjans de comunicació hem de treballar per sensibilitzar la societat per projectes com els que impulsa la Roda”

La meua relació amb la Fundació La Roda

Vaig entrar en contacte amb la Fundació La Roda, com passa amb la majoria de coses que valen la pena de la vida, a través del meu marit, en Sergi, que hi estava en contacte per ajudar-los en l'organització de la festa. I ell és qui em va donar l'oportunitat de conèixer el que feu i la feina que ens queda a tots per a fer en l'àmbit de la solidaritat amb els col·lectius més fràgils de la nostra societat.

Els projectes de la Roda

La clau dels projectes, tots, és que siguin finalistes: és a dir, que arribin a les persones. Des dels mitjans de comunicació hem de treballar per sensibilitzar la societat de manera que quan sorgeixen projectes com els que impulsa la Roda arribin a la

gent. Tota la nostra xarxa de la societat civil és molt activa, i molt sovint ens obsessionem a tenir finestres per explicar el que fem, quan el que és fonamental és aconseguir fer les coses. I quan arribem a ajudar les persones, són elles les que fan que la feina de les fundacions i les entitats que treballen en primera línia de foc, tinguin sentit. Estem vivint un moment en què ens dominen més els impactes que la feina callada del dia a dia, i sovint això ens fa perdre la perspectiva del què és important. La clau és que la societat s'ajudi i entengui que tots hem de ser-hi, d'una manera o d'altra,

al marge de les nostres obligacions en la vida quotidiana. Els projectes de la Roda treballen en totes dues direccions, i això és fonamental: sensibilitzar i fer feina. És un equilibri difícil, però jo crec que els projectes que impulsa ho aconsegueixen.

Els mitjans públics

Els mitjans públics es prenen seriosament la seva responsabilitat com a agents educadors. Només cal veure la feina que ha fet l'equip de *Mestres*, dirigits per la Fulvia Nicolàs, convertint la relació mestre-alumne en un eix de reflexió magnífic al prime-time de TV3, o la feina que fa el Súper3 en valors, sempre constructius i de cara a la formació d'uns joves que pugin fermes en principis. No vull parlar de les prioritats dels altres mitjans de comunicació. És un món complex. Però per això crec que més que mai hem de reivindicar la feina del servei públic entès com a servei a la societat, on la màxima prioritat sigui l'atenció a les persones, l'educació i la formació i l'entreteniment amb valors. Per això lluitem els professionals que ens dediquem a aquest servei des dels mitjans de comunicació. ✨

La Roda va ser present al II Congrés Europeu del Voluntariat

El Departament de Benestar Social i Família i la Federació Catalana de Voluntariat Social van presentar els principals continguts del II Congrés Europeu del Voluntariat que es va celebrar del 9 al 11 de novembre.

La Fundació La Roda d'Accions Culturals i del Lleure va estar present al II Congrés Europeu del Voluntariat, celebrat a Barcelona, organitzat per la Generalitat de Catalunya amb motiu de l'Any Europeu del Voluntariat. Lluïsa Celades, directora de la Roda, va ser la cara i ulls de l'entitat al Marketplace, un espai d'intercanvi entre empreses i entitats de voluntariat que es va fer al Museu Marítim a la darrera jornada.

Més de 900 persones i una cinquantena d'estands van participar en aquesta trobada d'intercanvi organitzada per la Federació Catalana de Voluntariat

Conseller Cleries:
“La trobada va oferir un espai per al diàleg i l'explicació d'experiències”

Social (FCVS) i que segons la seva presidenta, Francisca Alsina, ha estat tot un èxit declarant que “aquesta jornada mostra que cada vegada més les

entitats socials i el món empresarial aniran de la mà a l'hora de dur a terme projectes socials”.

El conseller Cleries va destacar que la troba-

da va oferir un espai per al diàleg i l'explicació d'experiències i bones pràctiques del sector associatiu i de voluntariat tant per a la promoció, el reconeixement i la formació de voluntaris, com per a la millora en la captació i la fidelització d'aquestes persones en les entitats que duen a terme accions de voluntariat.

La trobada es va organitzar en tres jornades amb la inauguració del president de la Generalitat, Artur Mas, i va reunir experts de l'àmbit del voluntariat com el director del centre europeu Martijn Pakker, el secretari general de Volonteurop, Piotr Sadowski, o el cap de la Secció de Desenvolupament del Programa de Voluntaris de les Nacions Unides, Ghulam Isacai. També van participar representants de les principals entitats i empreses del panorama català. ✨

La Roda i la Fundació Agrupació Mútua renoven el seu acord de col·laboració per al 2012

La Fundació La Roda i l'entitat mutualista renoven el seu acord de col·laboració per continuar impulsant el programa “L'Aliança als barris”. Aquest és un projecte pensat per millorar l'educació dels infants i facilitar-los una convivència integradora. Aquesta iniciativa vol millorar l'oci infantil i juvenil particularment en àrees amb pocs recursos, potenciant l'art i la cultura i transformant els espais públics en llocs de trobada per compartir experiències.

Des de 1996, La Roda col·labora amb la Fundació Agrupació Mútua per dur a terme campanyes de caire cultural i educatiu com les de Teatre Infantil i

Juvenil que aquesta fundació patrocina. En aquest cas, la campanya consisteix en la programació mensual d'espectacles infantils i juvenils en els millors teatres de poblacions de tot Catalunya.

En tots els casos, la Fundació Agrupació Mútua actua com a patrocinador i La Roda com a programador, assessor i coordinador dels espectacles. L'entrada a totes les actuacions és lliure i gratuïta i les programacions ofereixen els millors grups professionals del moment amb espectacles de tots els gèneres. La qualitat dels espectacles permet que tota la família gaudeixi de les actuacions. ✨

5 anys movent els joves!

El passat mes de juliol van celebrar el 5è aniversari del programa més jove de la ciutat de Sant Boi de Llobregat, el Vente pa'ka - "VPK".

Des que un grup de joves al 2006 impulsaren el projecte VPK, són moltes les nits que porten obrint les portes de la Fundació Marianao i diverses instal·lacions de Sant Boi de Llobregat perquè els joves tinguin un espai on poder gaudir d'un oci alternatiu, d'una participació activa que fa que al llarg d'aquests cinc anys hagin passat més de 3.000 joves per totes les activitats, els tallers culturals, les lligues esportives, així com totes les activitats extraordinàries que duen a terme en cadascuna de les fases del VPK. Activitats que han esdevingut un punt de trobada i d'interrelació juvenil.

L'oci alternatiu juvenil que han plantejat al

La Fundació Marianao rep el premi Josep M. Piñol

El 28 de novembre la Fundació Marianao va rebre de mans de la Fundació Acció Solidària Contra l'Atur el Premi a la trajectòria en la lluita per la inclusió social "Josep M. Piñol".

En aquesta 14ena edició dels Premis, que es van celebrar a CaixaForum, es va reconèixer la trajectòria de la Fundació Marianao i la seva aportació i contribució social en la transformació del barri de Marianao a Sant Boi de Llobregat, així com l'impacte aconseguit en la millora de les condicions de vida de les persones. Durant l'acte també es va reconèixer la tasca desenvolupada en l'àmbit de la inserció laboral a l'entitat social Andròmines.

La Fundació Acció Solidària Contra l'Atur es va crear l'any 1981 amb la finalitat de fer front a la problemàtica de la desocupació. Compta gairebé amb 500 col·laboradors que han permès que es destinessin prop de 10.07 milions d'euros a la lluita contra l'atur a Catalunya a partir del suport a projectes d'emprenedoria i d'estímul d'experiències d'economia social i autoocupació.

Volem compartir aquest Premi amb tot el conjunt de persones, institucions i entitats que fan possible el nostre projecte de treball comunitari a Sant Boi de Llobregat.

Fundació Marianao
fundacio@marianao.net
Tlf.: 936303062

Com a reconeixement de la bona pràctica, al llarg d'aquests cinc anys s'han concedit al Programa VPK diferents premis que detallam a continuació:

PREMI VOLUNTARIAT 2008 - Millor projecte comarcal de voluntariat social.

Departament de Governació i administracions públiques.

PREMI CAIXA SABADELL 2008 - Per a la intervenció en el lleure amb joves.

PREMI NAFENT (Entitat GREC)-Millor programa local de resolució de conflictes i mediació juvenil.

Bona pràctica en la guia d'APS, aprenentatge i servei 2008, experiències de treball amb joves, Centre promotor d'APS.

Bona pràctica en la guia d'experiències juvenils de la FUNDACIÓN BELTERSMANN, proyectos de emprendimiento juvenil.

llarg d'aquests cinc anys ha conservat la seva ideologia inicial, i ha anat configurant, amb el pas del temps, un autèntic viver de participació social juvenil, essent els joves els propis protagonistes de la gestió del programa. Durant aquest temps, diversos joves que s'han trobat a diferents tallers, finalitzades les sessions programades, han volgut utilitzar els espais i l'assessorament de l'entitat per convertir-se en un col·lectiu i poder ser ells mateixos els gestors d'alguna activitat que els motivés, sent avui en dia, la consecució de cinc col·lectius, 40 joves, que desenvolupen projectes propis.

L'únic secret per aconseguir-ho ha estat cedir el relleu als joves perquè siguin ells mateixos generadors i impulsors d'aquest programa, que fins el dia d'avui està sent un punt de referència en la participació juvenil per a molts indrets de Catalunya que treballen en aquesta mateixa línia.

Concurs del cartell per al 9è Festival de Sopes del Món

Aquest any tornen a treure a concurs el cartell per al 9è Festival de Sopes del Món. La creació és lliure i només cal tenir en compte que ha de posar "9è Festival Sopes del Món Mundial", que es farà el 25 de març del 2012 a la marquesina de la Via Júlia.

Les persones o entitats que vulguin participar podran presentar els cartells fins al 15 de gener de 2012 i el premi per al guanyador és de 300 euros.

El Festival de Sopes del Món és ja un referent a Nou Barris sent un esdeveniment social

i gastronòmic que promou el coneixement i la relació de veïns de diferents orígens i realitats personals a través de l'intercanvi cultural gastronòmic —mitjançant el coneixement i intercanvi de receptes de les diferents sopes—, la música, la mostra de danses del món i l'art i dels espais lúdics. Segons declaren els organitzadors "volem crear amb els ingredients òptims un bon moment, un gran espai de trobada, un grup divers de persones, una sopa de convivència que ens acosti a l'altre, que ens ajudi a conèixer-nos millor compartint conversa, música i un espai lúdic, però no només això, volem també que els veïns i veïnes del barri en general s'impliquin en el disseny i la producció de les activitats a ells adreçades, promovent la seva participació social i la seva implicació en la dinamització de la seva ciutat."

Us podeu informar a través del web o per correu electrònic info@9bacull.org

ció de les activitats a ells adreçades, promovent la seva participació social i la seva implicació en la dinamització de la seva ciutat."

Us podeu informar a través del web o per correu electrònic info@9bacull.org

Xarxa 9 Barris Acull
www.9bacull.org
93 276 89 96

Els Mowgli fan 40 anys!!!

Per tal de commemorar el 40è aniversari de l'esplai Mowgli han celebrat diferents activitats durant tot l'any: la presentació al Castell de Cornellà i a l'Esplai, xerrades sobre l'educació en el lleure, excursions de famílies, 8 hores de contes, celebració a les festes del barri i, per concloure, un sopar a Fira de Cornellà. Un total de 500 persones es van reunir en aquest sopar per recordar els 40 anys d'existència treballant per l'educació de valors en els infants i joves.

L'acte es va iniciar amb la visita de diferents personatges singulars, tot seguint l'actuació del grup Cinc de Swing, després del menjar, un au-

diovisual sobre els inicis de l'entitat, un lipdub de l'actualitat, el reconeixement per part de l'alcalde de Cornellà, i del president de la Fundació Catalana de l'Esplai, i després del pastís d'aniversari, música i a ballar tots plegats.

Durant aquests 40 anys la finalitat de l'Esplai ha estat educar en valors i actituds els infants i joves i treballar la solidaritat a través dels seus projectes. És per aquest motiu que cada any ens proposem un projecte específic per desenvolupar-lo amb els infants, joves i famílies per poder treballar valors com la diversitat i la tolerància. 🌟

Sortida C.E. El Tricicle

El grup dels RODAFORTS de la secció de Mitjans vam fer una sortida el passat dissabte 26 de novembre al Parc Natural de Collserola. Concretament, fent la ruta tot travessant la Vall de Sant Just des de l'Àrea de Lleure de la Plaça Mireia d'Esplugues, sota el Puig d'Osa, al terme d'Esplugues de Llobregat, i fins al Pantà de Vallvidrera.

Masies, fonts, rieres, vegetació exuberant, bolets, i també ciclistes i caminadors varis, van ser part del paisatge que vam poder veure pel recorregut.

No cal dir que va ser un dia molt engrescador i ja esperem la següent excursió en candeletes!! Us hi apunteu? 🌟

Àngel Ruiz • C.E. EL TRICICLE
tricicle@esplai.org • www.esplaieltricicle.org

La Roda visita la XIV Fira Mediterrània de Manresa

La Roda va estar present a la XIV Fira Mediterrània de Manresa, que es va celebrar el passat mes de novembre i on van participar més de 130 companyies provinents de 24 països d'arreu del món.

A més de l'interessant espai per a l'intercanvi professional entre els 1.251 assistents que no van voler perdre's aquesta important trobada

amb l'escena artística mediterrània, la Fira va oferir una completa programació que s'iniciava a primeres hores del matí i culminava ben entrada la nit. Espectacles audiovisuals, circ, dansa, teatre, manifestacions populars i un ampli cartell musical, van tenir el Mediterrani com a teló de fons i nexa per al diàleg cultural i artístic. 🌟

Eskurri Esplai amb el Programa "Tu Ajudes"

Un cop més i gràcies al programa "Tu Ajudes" de l'Obra Social Fundació la Caixa, l'Eskurri Esplai es pot permetre realitzar tant sortides d'un dia a llocs emblemàtics de Tarragona com fer sortides de cap de setmana a diferents pobles de la comarca. A més a més, realitzen diferents activitats, ja sigui amb tallers relacionats amb les diferents festes com Nadal, la Castanyada, Carnaval i fins i tot el dia d'Europa o les activitats relacionades amb el centre d'interès en què aquest any ens podem endinsar en el món de la fantasia i els éssers màgics d'una manera diferent, enriquidora i divertida.

L'entitat porta més de setze anys treballant al món de l'educació vist des de la perspectiva del temps lliure. L'àmbit d'actuació es focalitza al barri de Bonavista, on hi ha una diversitat cultural important. Aquest esplai es construeix des de la participació social, convertint-se en el primer pas del llarg procés d'inclusió, a través de la participació activa i la igualtat de condicions. Un eix fonamental és que l'esbarjo es converteix en un espai privilegiat d'inclusió social, on els nens i els joves adquireixen valors de respecte i solidarització entorn dels altres. La seva actuació pedagògica ajuda a promoure la interacció en l'educació en valors i en l'empatia. S'educa en valors com l'amistat, el respecte, la naturalesa, la igualtat, a ser capaç de pensar, etc. Es treballa en la dinamització del barri, realitzant activitats conjuntament amb les diverses entitats que ho configuren. S'intenta fomentar la socialització de les persones que formen part de l'entitat, així com la bona relació i el treball en equip. L'engegada del pla educatiu es realitza mitjançant jocs, gimcanes, dinàmiques, tallers, trobades amb altres centres recreatius, excursions de finalització de setmana en cases de colònies, colònies d'estiu d'una setmana de durada, festes de reis mags, carnestoltes, festes del barri, etcètera.

Eskurri Esplai

eskurriesplai@hotmail.com

<http://webfacil.tinet.cat/eskurriesplai>

«El Somorrostro, un suburbi miserable, brut, ple de misèria, era un lloc on hi havia grans valors humans»

Entrevista a **Rafael Hinojosa Lucena** que fou diputat al Congrés i al Parlament, i president del Consell Econòmic i Social de Catalunya

Nascut a Cabra (Còrdova) el 1939, fill d'emigrants andalusos i el cinquè d'una família de set germans, ha redactat un llibre on repassa la seva trajectòria i també la seva experiència quan va viure al Somorrostro. És un escriptor que ha estat molt important per a la gent immigrada i que han vingut de fora de Catalunya. Actualment, col·labora amb la Fundació Paco Candel, des d'on intenten pal·liar l'adaptació dels nouvinguts i la immigració actual.

Com es pot passar d'una situació tan precària socialment a ser diputat al Congrés dels Diputats, portaveu de CIU, diputat al Parlament de Catalunya o president del Consell de Treball, Econòmic i Social a Catalunya entre altres càrrecs?

En el meu cas concret es va produir perquè jo era una persona molt inquieta des de molt jove. En el mateix Somorrostro vam crear un grup catòlic i vaig anar prenent consciència que Catalunya era un país i tenia una llengua pròpia que s'havia de parlar encara que en aquell moment estava prohibida i no es pogués estudiar, llegir o escoltar emissores en català. Era un país maltractat i calia estudiar la manera de treballar en favor d'una reconstrucció del país. La JOC (Joventut Obrera Cristiana) ens donava un esperit de lluita anti-franquista i un sentiment nacionalista. A partir d'aquí vaig anar prenent compromisos, a treballar amb la societat, i el més prioritari era lluitar contra el Franco. Ens havíem d'apuntar i militar a moviments clandestins. En aquell moment al Moviment Socia-

lista de Catalunya que liderava el Joan Raventós i, per altra banda, altres activitats com la col·laboració editorial amb Nova Terra, que va tenir un paper molt important a Catalunya. Això em va fer relacionar-me amb l'oposició, concretament amb en Jordi Pujol, d'aquí va venir la meua activitat política clandestina i el moment de deixar JOC. Va arribar el moment de la mort del Franco i de la necessitat d'optar per fer polí-

“Jordi Pujol, tenia una gran preocupació perquè no hi ha hagués exclusió social”

tica. Després em van fer diputat al Congrés dels Diputats a Madrid, després diputat al Parlament de Catalunya, més tard President del Consell de treball econòmic i social i fins a la jubilació. Ha vingut tot rodat.

Com estan afrontant la crisi els barris més humils de Catalunya?

Fatal, als barris populars hi ha gent de la immigració, gent treballadora amb menys formació i més explotada. Aquests barris quan hi ha una crisi són molt sensibles. El primer que creix és l'atur i després el fracàs escolar. És tremendament dur en aquests barris, perquè es desmoti-

ven els joves que no veuen futur i no tenen incentius per estudiar.

Com segurament coneixerà, la Fundació La Roda compta amb diversos projectes socioculturals que ajuden a dinamitzar la cultura a través del lleure als barris més conflictius de Catalunya. Què en pensa d'aquestes iniciatives?

Fa molts anys que funciona i una organització que es manté durant tant de temps és perquè el que fa és útil per a la societat. La dinamització que fa La Roda només pot rebre elogis del govern. Sense això el país no avançaria ni la llengua es mantindria. Durant el franquisme es va mantenir l'esperit de país a Catalunya gràcies a aquest tipus d'organitzacions que treballaven amb el risc de ser detinguts i tenir problemes.

Com creu que ha de ser el paper de les entitats promotores de la cultura tradicional catalana als barris de Catalunya?

El primer que han de fer i fan es connectar i comptar amb el barri. Per sort tenim gent que es mou. El primer és comptar amb aquesta gent i involucrar-te tu amb aquesta gent, i a partir de les seves inquietuds complir el teu missatge.

Creu que és suficient el suport que des de l'administració reben aquestes iniciatives?

Mai serà suficient. Aquestes associacions no es poden limitar amb la participació de les subvencions. En l'època de la transició de la clandestinitat no hi havia subvencions, van començar amb

“Als barris populars hi ha gent de la immigració, gent treballadora amb menys formació i més explotada”

en Jordi Pujol, que tenia una gran preocupació perquè no hi hagués exclusió. Les organitzacions dedicaven hores sense cobrar. Encara que no es pot viure de les quotes de la gent.

La Roda i els seus espectacles estan enfocats la majoria a la família i als més menuts. Quina opinió té sobre la incompatibilitat horària en els llocs de feina amb la vida familiar? Creu que perilla l'estat de benestar?

El problema de la conciliació família-treball i família-activitats és que un pare o una mare ja té prou feines per poder dedicar un parell d'hores a la família, no pot dedicar hores en una associació. Tenim un problema que no és fàcil de resoldre i és el de la conciliació del treball i la família. Es produeix quan la dona vol treballar i estudiar, quan la dona decideix amb la parella que han de tenir família ve el problema. Els homes no estem educats per cuidar la família, a mi m'ha passat el temps però els nois joves tampoc estan preparats. I no estan preparats perquè encara tenen una influència de l'ambient familiar que han viscut. Tot i que hi ha un cert corrent de presa de consciència en què matrimonis joves es divideixen les tasques...

En comparació amb els països més avançats d'Europa tenim un estat del benestar, un nivell de protecció social i suport a les famílies baix. Quina solució hi veu i quin és el futur que veu en l'estat de benestar?

Crec que l'estat de benestar té futur i que no es desmuntarà. Entenem per benestar la sanitat, l'ensenyament, la gent gran i les pensions i, per a mi el menys dramàtic, l'habitatge. S'ha de modificar perquè si no, no tenim futur. No tenim més remei que analitzar molt bé les inversions que hi fem i obtenir resultats. El cost de l'ensenyament no justifica que l'índex sigui del 30% en fracàs escolar, perquè estem invertint més que els valors més pròxims a nosaltres, com és França i Itàlia.

Alguna cosa estructural amb l'ensenyament no permet que la nostra joventut hi tingui el gust i es mantingui la riquesa del país. Aquests joves que deixen d'estudiar són candidats a la marginat i són un actiu econòmic, ja que la societat no pot comptar amb ells, mentre que si tinguessin una formació sí. El 36% dels aturats joves són gent sense estudis. El col·lectiu sense formació és el líder en la desocupació. El 12% tenen estudis superiors i és una llàstima que gent ben preparada

Rafael Hinojosa amb Lluïsa Celades durant la seva visita a la Fundació La Roda

“Crec que l'estat de benestar té futur i que no es desmuntarà. S'ha de modificar perquè si no, no tenim futur. No tenim més remei que analitzar molt bé les inversions que hi fem i obtenir resultats.”

estigui a l'atur, però és més greu que hi hagi un col·lectiu més gran d'un 36% que no tenen formació i són carn d'exclusió. És el gran problema que hem de resoldre i no hi ha més camí que crear ocupació, però cap reforma n'ha creat, en canvi sí pot permetre accions que ajudin. Amb tot, les empreses en aquest moment estan tremolant perquè les línies de crèdit bancàries un dia els tanquin. Aquest és el problema i l'altre, que la normativa laboral no els ajuda i els dificulta la manera d'acomiadament i assegurar plantilles en moments de crisi. Els empresaris procuren contractar el menys possible i si no fem que els empresaris no tinguin por de contractar, mai baixarà l'índex que tenim de 600.000 aturats.

On anirem a parar si es segueixen creant sous molt baixos per sota de la mitjana europea? No creu que fa que això incrementi el risc d'exclusió social?

El principi de l'exclusió social és que tenim més del 40% de joves a l'atur situats en aquests barris majoritàriament populars. És difícil que s'en surtin, no hi ha camins ràpids i s'ha d'intentar, perquè tampoc podem condemnar-los a l'exclusió social, ja que no té fronteres. El que s'ha de fer és recuperar-los, obrir camins, lluitar contra l'atur i que s'elimini aquest índex tan brutal i donar-

los motius d'incentivació per reintroduir-los en aquesta societat. No hi ha res pitjor que llevar-se al matí i no saber què fer. El més greu és no tenir feina. Si tens un sou baix, però tens una feina digna que t'agrada, és difícil, no obstant això, ets capaç de superar-ho i no caure en l'exclusió. En canvi, si no tens ni això, la cosa és tremenda i la vida és molt dura i és un gran problema que té aquest país Catalunya i Espanya.

Finalment, com a nen de barri humil, què era el que més li agradava fer quan es divertia amb els seus veïns?

Jo vaig viure en una barraca des dels 10 fins al 17. El que més m'agradava en aquell moment va ser un grup de gent que a la nit anaven a l'escola per als nens que treballàvem. Hi anàvem els inquietos i vam decidir fer un grup que jugàvem a futbol, fèiem excursions i guerres. El que més m'agradava era la vida amb aquell grup d'amics i amigues que anàvem junts a l'escola. La vida es feia al carrer perquè la barraca no et permetia més, no com ara, que tens una habitació amb els teus llibres i el teu espai amb el teu ordinador. Al carrer jugàvem amb tot. La vida amb aquella colla de gent és un positiu record meu... ✨

Text: Cristina Garrote

Segon Congrés d'Associacions de Barcelona

El divendres 22 d'octubre de 2010 es va celebrar l'acte inaugural del 2n Congrés de les Associacions de Barcelona al Casino l'Aliança de Barcelona. Aquest Congrés, organitzat pel Consell d'Associacions de Barcelona, ha de servir per debatre i reflexionar sobre la situació actual de l'associacionisme a la ciutat i plantejar mesures i actuacions de futur per enfortir-lo.

El Congrés, organitzat pel Consell d'Associacions de Barcelona, va plantejar un procés participatiu de llarga durada que busca consensuar i establir les línies d'actuació estratègiques per enfortir el teixit associatiu de la ciutat.

El Congrés va programar un procés participatiu que cercava consensuar i establir les línies d'actuació estratègiques per enfortir el teixit associatiu de la ciutat. En aquest sentit, l'obertura del 2n Congrés va ser el tret de sortida dels debats sectorials i territorials que es van organitzar als deu districtes de la ciutat varis mesos. L'objectiu d'aquests debats era que les associacions elaboressin propostes de millora del sector entorn tres eixos de treball: reconeixement, finançament i equipaments i espais.

Les propostes consensuades en finalitzar el procés del 2n Congrés, celebrat el mes de maig de 2011, van fixar les bases per a l'elaboració del Pla de suport associatiu, on es recolliran les mesures de suport al sector associatiu a aplicar pel govern municipal durant el període 2011-2015.

Les entitats de primer, segon i tercer grau, les fundacions i la ciutadania interessada en el sector associatiu pogueren participar en el 2n Congrés assistint als debats sectorials i territorials. També fou possible participar-hi a través de la pàgina web del Congrés, www.congresassociacionsbcn.cat, on es pot trobar informació ampliada sobre el procés. El procés i l'evolució del 2n Congrés també es va poder seguir per mitjà de les xarxes socials Facebook i Twitter.

La Secretaria d'Acció Ciutadana va donar suport a l'entitat organitzadora a través de la convocatòria de subvencions per a projectes d'actuacions i d'activitats cíviques, comunitàries i de foment del voluntariat que atorga la Secretaria d'Acció Ciutadana.

El 30 d'abril de 2011 al CCCB va tenir lloc l'acte de cloenda del 2n Congrés

Després de 6 mesos de treball, trobades i debats, aquest procés participatiu arribà a la seva fi amb l'aprovació de 204 mesures de millora i suport a les associacions de Barcelona. Un document que el 30 d'abril va ser lliurat als representants polítics per donar-los a conèixer les reivindicacions i les línies estratègiques que les associacions de la ciutat considerem necessàries per enfortir-nos i continuar construint ciutat.

Enfortir les associacions per enfortir Barcelona

Amb aquest lema es va presentar la Memòria del 2n Congrés d'Associacions de Barcelona amb més de 500 representants del món associatiu i cultural de Barcelona.

La presidenta del Consell d'Associacions de Barcelona (CAB), Montse Balaguer, va presentar les conclusions del 2n Congrés d'Associacions de Barcelona, que es va celebrar entre octubre de 2010 i maig de 2011 i també va presentar el Congrés Permanent, l'espai virtual on es recullen i es valoren les propostes sorgides arran del procés congressual. Per la seva part, l'alcalde Xavier Trias va exposar les línies de futur de la política de suport a les associacions de Barcelona i va expressar el compromís de fer un Pla de suport a l'associacionisme.

L'acte va tenir lloc al Saló de Cent, un solemne escenari on es va poder fer balanç i presentar les principals conclusions del congrés i on es va lliurar a tots els assistents la memòria del 2n Congrés d'Associacions.

El valor afegit

En l'àmbit dels serveis socials i d'atenció a les persones les entitats del Tercer Sector han liderat històricament la detecció de necessitats i la seva resposta. Amb el temps, una part d'aquests serveis s'han incorporat a l'Estat del Benestar i han adquirit la categoria de drets socials per als ciutadans i d'obligacions per als poders públics. I en aquest nou escenari és lògic que les entitats del Tercer Sector continuïn essent les aliades principals dels poders públics en la provisió d'aquests serveis.

L'actual marc legal reconeix aquest paper protagonista del Tercer Sector en la prestació de serveis públics d'atenció a les persones. I alhora aquest és un objectiu altament compartit pels responsables polítics i pels agents socials. Perquè el sector no lucratiu aporta uns valors i representa un capital social del

qual la societat no pot ni en vol prescindir.

Tanmateix, sovint s'esdevé que quan els poders públics activen els mecanismes per proveir aquests serveis apliquen uns procediments que no prioritzen ni tenen prou en compte els valors d'aquells actors socials que els van generar. Els criteris de preu i de solvència econòmica propis de la lògica de mercat passen al davant, de manera que en ocasions s'adjudiquen aquests serveis a empreses alienes a l'àmbit social que només hi veuen una nova oportunitat de negoci.

del tercer sector

Conscients de la transcendència que té aquest fet per al futur de l'Estat del Benestar i per a la qualitat de l'atenció als ciutadans, la Taula del Tercer Sector es va decidir a plantejar la manera d'incorporar clàusules socials en els processos de contractació pública que mesurin i objectivin els valors diferencials que aporten les entitats no lucratives. El resultat, recollit en els volums 1r i 2n de la publicació *El valor afegit del Tercer Sector en la prestació de serveis públics*, és:

- un conjunt d'indicadors i d'eines per mesurar el valor afegit de les entitats del Tercer Sector.
- un conjunt de models de plec de clàusules generals i particulars que incorporin clàusules socials.
- un recull de les millors pràctiques de les administracions en aquest àmbit.

La Generalitat destinarà al 2012 un pressupost de 5 milions d'euros a entitats del Tercer Sector

Al 2012 s'obrirà convocatòria de subvencions amb un pressupost de 5 milions d'euros, destinades a entitats del Tercer Sector Social a Catalunya que desenvolupin actuacions en l'àmbit de la lluita contra la pobresa.

Actualment la taxa de risc de pobresa infantil i juvenil, se situa al 23,3%. A més, a causa de l'actual situació de crisi econòmica ha sorgit un nou sector de pobresa emergent, persones de classe mitjana que fins ara percebien ingressos estàndards.

De la partida de 427 milions d'euros, la Generalitat en destinarà 152 al Departament de Benestar Social i Família, per afa-

vorir la inclusió social i guanyar la lluita contra la pobresa, a través dels següents programes:

- Manteniment de serveis socials en l'àmbit del risc d'exclusió social.
- Ajudes d'urgència social.
- Subvencions a entitats del tercer sector social.
- Prestacions econòmiques.
- Programes preventius destinats a la infància i l'adolescència.
- Plans locals d'inclusió social.
- Ajuts a les famílies amb fills a càrrec en situació de vulnerabilitat.

Bitllet de transport públic per a entitats educatives

L'Ajuntament de Barcelona està estudiant implantar un nou bitllet de transport públic perquè puguin gaudir d'un descompte les entitats educatives que treballen amb jovent.

El Regidor d'adolescència i Joventut, Raimon Blasi i el Consell de la Joventut de Barcelona estan valorant la possibilitat d'establir un títol de transport per a les activitats preparades per a les entitats que treballen amb

col·lectius de nois i noies d'entre 6 i 18 anys.

De moment, el regidor Blasi ha afirmat que aquest bitllet, batejat amb el nom de T-Educativa, "fomentarà el transport públic entre la joventut a més de generar uns ingressos".

El tercer sector i la prestació de serveis públics

El Tercer Sector presenta noves propostes per potenciar els objectius socials de la contractació pública

La Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya va presentar el passat desembre durant la jornada *Tercer Sector i contractació* la guia *El valor afegit del Tercer Sector en la prestació de serveis públics* on posa a l'abast de les administracions un catàleg de plec-tipus que inclouen clàusules socials. La jornada es va celebrar al De-

Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya

partament d'Economia i Coneixement de la Generalitat de Catalunya i va reunir unes 85 persones, principalment responsables de l'Administració Local relacionats amb les àrees de la contractació i benestar social.

Durant la jornada també es van recollir diversos casos de bones pràctiques de diversos ajuntaments catalans en l'ús de les clàusules socials. Van presentar les seves experiències els ajuntaments de Lleida, Sant Boi de Llobregat i Mataró.

gestió associativa

Secció elaborada per:

Gestió de Fundacions i Associacions S.L.

Quines obligacions documentals tenen les associacions?

Les associacions estan obligades a portar uns llibres de registre de diferents aspectes de l'entitat. Aquests són:

• **Llibre de comptabilitat:** Les associacions han de portar un llibre diari i un llibre d'inventaris i comptes anuals, llevat que no estiguin obligades a presentar la declaració de l'impost de societats o no rebin subvencions periòdiques de la Generalitat. En aquest cas, han de portar un llibre de caixa en què es detallin els ingressos i les despeses de l'exercici.

• **Llibre diari:** S'hi ha de consignar dia a dia les operacions relatives a l'activitat. Tanmateix, s'hi poden fer anotacions conjuntes dels totals de les operacions per períodes no superiors a un mes si aquestes es detallen en altres llibres o registres concordants.

• **Llibre d'inventaris i comptes anuals:** S'ha d'obrir amb l'inventari inicial, i s'hi han de transcriure anualment l'inventari de tancament de l'exercici i els comptes anuals.

• **Llibre d'actes:** Ha de contenir les actes de les reunions dels òrgans col·legiats (tant les Assemblees com les Juntetes Directives), autenticades de la manera que estableixin els estatuts o, si no l'estableixen, amb la signatura del secretari i el visticap del president. Es poden obrir llibres d'actes separats per als diversos òrgans, però s'han d'agrupar en un de sol al final de l'exercici corresponent.

• **Llibre de socis:** Ha de contenir una relació actualitzada dels associats en el qual constin, almenys, les dates d'alta i de baixa a l'associació i el domicili.

• **Llibre de voluntaris:** Ha de contenir una relació dels voluntaris que col·laboren amb l'associació amb una descripció mínima de la tasca que fan i de la seva capacitat específica, si en tenen.

Però, cal legalitzar tots aquests llibres, tal i com es feia fa uns anys?

No, atès que des de l'aprovació de la Llei 11/2005, de 7 de juliol, de modificació i derogació parcial de diverses lleis relatives a entitats públiques i privades en matèria de personal ja no cal legalitzar aquests llibres.

Per qualsevol qüestió, no dubteu a contactar amb nosaltres.

Roger Santiago

Gestió de Fundacions i Associacions.

■ Entrevista a Antoni Carné, president de l'Ens de Comunicació Associativa

“Els mitjans de comunicació ja interpreten l'Ens com l'agència d'informació de l'associacionisme cultural català”

Antoni Carné presideix i forma part des del 2005 de l'Ens de Comunicació Associativa, una iniciativa formada per les 21 federacions més representatives de l'associacionisme cultural català. Una d'aquestes associacions és la Fundació La Roda, un dels circuits d'espectacles familiars i d'educació en el lleure més importants de Catalunya.

Quin és el motor d'aquesta unió entre L'Ens i La Roda?

El secret d'aquesta simbiosi és que hem après que entre totes les entitats sumem esforços i coneguem particularitats de cadascun. Podem fer una millor aportació social des dels diferents camps. Aquest motor que dinamitza el conjunt és el servei al públic fet des d'una associació cultural. Aquest és el motor bàsic. Cadascun, amb els seus elements i compartits. La Roda té la finalitat de potenciar l'associacionisme cultural als barris populars, on té més presència que ningú. La seva activitat pot ser molt positiva per a les altres entitats culturals. Aquest és el camí que hem agafat junts. La majoria de federacions tenen una vida de 25 anys, excepte la Federació de Cors de Clavé, que és la més antiga d'elles, que data de 1874.

L'important és que aquestes federacions, que tenen una presència important en el país, cadascuna té les seves activitats, però les desconexem les unes de les altres. Ara compartim experiències i problemàtiques fem projectes en comú.

Com a projectes més emblemàtics, La Roda ha organitzat la Campanya d'Espectacles als Barris, la Campanya Tallers als Barris, La Tamborinada, el projecte Actuem! de teatre social per a infants i adolescents en situació o risc d'exclusió social. Què representen per a l'Ens tots aquests projectes?

Nosaltres ens fem solidaris amb La Roda i la seva contribució social. El que l'Ens pretén és que les activitats tinguin un reconeixement públic i una presència social més potenciada a partir dels mitjans de comunicació. Explicar el que es fa, a partir de divulgar què fan aquestes entitats que participen en La Roda i constitueixen un referent molt particular de manera de fer del país. Potenciar això i reconèixer el mèrit i ajudar-la en relació al camí.

Quin paper juguen els mitjans de comunicació en la difusió de les entitats associatives?

Són importantíssims per donar a conèixer el que fem, però també hem de ser conscients del que volen explicar. A vegades pensem, amb justificació, que el que estem fent és el millor que s'està fent i no entenem perquè els mitjans de comunicació no es fan ressò. Això és un pecat que tenim nosaltres i que hem d'anar superant. Una bona manera de superar-ho és aquesta: enriquir aquesta activitat i fer-la noticable.

“La Roda potencia l'associacionisme cultural als barris populars”

Quina relació teniu amb els mitjans de comunicació i quins són els més receptius a l'hora d'informar?

Estem treballant amb premsa a nivell nacional, amb mitjans escrits de primer ordre: premsa comarcal, premsa gratuïta, xarxa de televisions locals, ràdio, etc. Tenim molt bona sintonia, excepte amb dos d'àmbit nacional, sobretot un que té més presència al territori. No només comptem amb mitjans de comunicació, sinó també amb agències, com l'Agència EFE o l'Agència Catalana de notícies. Les agències reaccionen molt bé amb el que els hi donem. En aquests moments, amb l'Ens hem constituït amb l'Agència de Premsa Gratuïta, un banc de notícies gratuït, el qual està obert als mitjans de comunicació.

Com feu arribar els continguts i activitats que es programen en el món associatiu?

Nosaltres, en aquests moments, la feina que hem fet ens ha situat en un lloc en el qual els mitjans de comunicació ja ens interpreten a nosaltres com una agència d'informació de l'associacionisme cultural català. Qualsevol notícia dels nostres associats o dels associats dels nostres associats que mereixi una presència als mitjans de comunicació, la treballem en format periodístic. De tal manera, que aquella notícia quan arriba a la premsa, ja està en el seu propi format.

Amb la col·laboració de l'Associació Catalana de Premsa Gratuïta i Mitjans Digitals i l'Associació Catalana de Premsa Comarcal, l'Ens ha impulsat dins de l'adreça www.bancdecontinguts.cat, un recull de la informació més rellevant de l'associacionisme i la cultura popular. Quines són les claus i el funcionament d'aquest Banc de Continguts?

Al l'Ens ens arriben les notícies que s'han produït i un periodista s'encarrega de donar-los un cos, un titular, unes imatges, etc. Aleshores, nosaltres això ho passem a l'Agència Catalana de Premsa Gratuïta i aquí hi ha un segon treball, i és el de dirigir aquesta notícia. Tractem la notícia a nivell geogràfic i cerquem els mitjans de comunicació que hi ha a cada zona per fer-los-hi arribar i el que els hi pot interessar.

L'Ens compta amb diferents canals de comunicació. Un és el web corporatiu (www.ens.cat), un punt de trobada de tots els associats. Què es poden trobar els associats que visitin el vostre web?

Bàsicament explica què és l'Ens, qui conforma l'Ens, quines activitats fan cadascuna de les entitats que conformen l'Ens i la posició de l'Ens en qüestions socials, de vegades d'importància pel país, i explica activitats molt concretes dels associats de l'Ens. A més a més, hi ha un espai que és el calaix de sastre, que es va renovant cada

setmana o cada quinze dies, on hi ha una sèrie de notícies que poden interessar a les entitats, que són de tipus legislatiu, o més bé de gestió d'entitats, o cursos de formació, etc.

La Roda vol aconseguir amb la revista Carrer difondre la seva feina i les seves activitats. Actualment, compteu amb més de 15.000 subscriptors directes a la revista Tornaveu.cat, quin és el públic potencial i què ens hi podem trobar en aquest espai web?

Tornaveu.cat és una revista digital que va dirigida a 15000 adreces directes, però a més es reenvien, per tant, l'impacte real no el sabem. S'envia a la Universitat de Barcelona, als seus alumnes i professorat. *Tornaveu.cat*, pretén ser i és una revista al servei de les federacions associades a l'Ens. Crec que s'hi podria treure més rendiment si l'utilitzéssim, és una eina potent. Surt cada quinze dies, això dona molta feina però té una via transversalment molt oberta. No només parla del moviment associatiu i de referència del moviment associatiu cultural. D'alguna manera ens volem posicionar i tenir una opinió pública del que passa al país. Aleshores, totes les entitats que conformen l'Ens tenen coses a dir al país. Això és el que intentem. On arriba? Rebem, de vegades de cada article, opinions de Puerto Rico, d'Argentina, Londres, de la població veïna, de Cornellà. És curiós que hi ha seguiment d'informació important de gent. És una revista de la qual estem molt orgullosos i pensem que si les associacions de l'Ens l'utilitzessin amb més intensitat, podria donar molt millor resultat.

També esteu presents en les xarxes socials. Com dinamitzeu les vostres plataformes i com és el feedback amb els vostres seguidors a Internet?

Funcionem a través de Facebook i Twitter. Tenim dos periodistes a l'Ens. Els mateixos que es dediquen al tema del *Banc de Continguts*, normalment també fan el seguiment del Twitter i del Facebook. És una eina molt interessant, ja que arriba a molta gent. Multipliquen la nostra presència. Tot just estem començant a descobrir que entre nosaltres hi ha moltes coses que ens uneixen. Que els sardanistes i els castellers es facin amics d'una colla de bastoners no només és cosa de Twitter o Facebook. És perquè quan hi ha hagut alguna activitat conjunta, s'ha vist i s'ha demostrat que es produeix una certa alegria de convivència en diferents activitats i diferents maneres de fer les coses. Estem treballant pel mateix. Bàsicament, la persona que està treballant en el moviment associatiu, en primer lloc hi està perquè li agrada, si no, ja no hi seria. La primera persona a qui va destinada la seva activitat és un mateix.

Quina creieu que és la clau de l'èxit per guanyar-se la confiança dels associats a la Xarxa?

Conjuntament, les persones que ens reunim, amb el que ens agrada a tots, estem facilitant una cohesió social, una voluntat de servei públic, ensenyament d'actuació democràtica.

“Tornaveu.cat és la revista digital de l'associacionisme cultural”

Estem treballant per uns valors comuns, el resultat és el mateix. Això genera unes sinergies i estima comuna que és molt important. Aquest període d'aprenentatge, tot just l'estem encetant. Jo crec que no som conscients del que estem originant.

Aquest mes de gener de 2012, l'Ens de Comunicació Associativa ha posat en funcionament una nova iniciativa. Es tracta d'un espai a la Xarxa de tots els esdeveniments del moviment associatiu cultural, dels territoris de parla catalana. Quins esdeveniments destacaríeu i recomaneu que no es perdi ningú en aquest primer trimestre de l'any?

Això és difícil. Em ve al cap un a Rubí, una exposició molt interessant: *Gegants al vent*. Una experiència que parla de la història dels gegants al paper. És un document històric molt important. És una exposició itinerant. També els *Premis Paco Candel*. Se'm fa difícil trobar la singularitat. També l'oferta de l'*Espai A* que s'haurien d'incorporar a La Roda és una novetat importantíssima. Si no hagués estat per l'Ens, difícilment s'hagués dut a terme.

L'*Espai A* és una iniciativa sorgida del Centre de Promoció de la Cultural Popular i Tradicional Catalana. Els municipis tenen programes autonòmics, si tenen una xarxa d'ateneus, perquè no les aprofitem? S'ha creat en tot el territori oferta cultural en la qual participen el teatre amateur, les bandes de música i moviment coral català,

bancs corals... Aquestes quatre amb la Federació d'Ateneus han iniciat una oferta cultural en la qual, aquell ateneu que vol, ofereix alguna d'aquestes representacions repartides en tot el territori. Això vol dir que estem aprofitant les xarxes dels teatres perquè altres federacions de l'Ens, puguin presentar els seus actes culturals. Intentem, pretenem primer que hi hagi una qualitat, i segon, que hi hagi una innovació. Intentem premiar, que participi aquella entitat que realment s'ho treballa. Això és generar estimul, perquè també és important. Per això, seria bo que l'any que ve s'incorpori a La Roda, seria important que aquests teatres dels ateneus tinguessin l'oferta matinal dels diumenges de cara a la canalla i el jovent. Vosaltres teniu una gran experiència de programació de festes lúdiques per a la canalla i jovent, doncs aprofitem aquesta experiència que teniu i incorporem-la a aquesta activitat per a l'any vinent.

Les noves tecnologies estan molt presents a la vida quotidiana i, actualment, molt més amb l'aglomeració d'aplicacions per als dispositius mòbils. Esteu preparant una nova aplicació per a plataformes iPhone i Android. Quan podran gaudir els usuaris d'aquesta eina que facilitarà la difusió dels vostres continguts i també la proximitat entre els associats?

Hem treballat un programari molt potent que l'hem posat gratuït, al servei de totes les federacions. S'ha d'actualitzar i qui utilitzi aquest portal agenda tindrà la imatge pròpia d'aquella federació. Quan entri a la seva agenda automàticament anirà a una agenda comuna, automàticament es reuniran totes les activitats. Cada federació té l'oportunitat de donar la mateixa eina a totes les seves associacions a partir d'aquesta facilitat de poder anunciar les activitats. En quinze dies ho tindrem funcionant amb una aplicació per als smartphones, en principi iPhones i Androids. Qualsevol podrà veure, no notícies que només apareixen en el *Tornaveu.cat*, sinó també activitats que nosaltres proposem per al cap de setmana.

L'Ens té una sensibilitat especial per la formació i un dels objectius és formar els membres de les entitats perquè expliquin i comuniquin les seves activitats, tant als associats, com a la ciutadania en general. Quins cursos o tallers esteu preparant per a aquest any?

És un tema que es presentarà a l'assemblea, al febrer. Els quatre cursos estan orientats a la comunicació, al tractament de les notícies, com tractar-les i com funcionen els mitjans de comunicació, dirigir-les, i per difondre les activitats les eines 2.0. Quan acaba el curs els demanem als alumnes que facin una valoració i, de cara al nou curs, què creu que tindria utilitat i què li interessaria fer.

Què fareu per promoure i donar més visibilitat a la cultura catalana i quines tasques s'haurien de dur a terme aquest 2012 per reforçar l'ús del català i difondre la cultura catalana?

L'ús del català està molt present en totes les nostres entitats, a més, és una cosa que cadascú s'ho ha fet seu. No ha estat necessari que ningú digués que hem de treballar en català. És més, cadascú l'utilitza i hem de mirar d'utilitzar-lo bé. Cadascú, depenent de les seves necessitats, intenta fer-ho i utilitzar-lo d'una manera correcta. Nosaltres, a la revista *Tornaveu.cat*, passem tots els escrits per un control lingüístic. En cap moment s'ens ha plantejat el dubte de quin ha de ser l'idioma a emprar i això comporta seguir unes pautes lingüístiques i d'estil importantíssimes, sense que mai ningú ens hagi marcat cap pauta.

M'agradaria també anunciar-vos que dintre de quinze dies sortirà una revista trimestral que es diu *Canemàs*, que és de paper, que serà per subscripció i que volem que sigui per a una institució molt reduïda. Intentem que sigui una revista de pensament, i sigui referent de la cultura popular. En aquests moments no existeix cap publicació en forma d'assaig que tracti els aspectes de la cultura popular. Arribar a explicar experiències, els valors, el futur, i els motius i cap on hem d'anar amb aquests valors i el que fem perquè tinguí èxit.

Això ho hem de tractar amb profunditat. Què és realment el que estem fent perquè aquella persona activista sigui conscient de la importància de la seva activitat, i allò que estan realitzant li

“Ha d'haver-hi un espai permanent d'associacionisme cultural català, que treballi amb el Turisme”

podem explicar a algú que pugui utilitzar-lo. Per això necessitem una revista de pensament, de reflexió, dirigida a gent molt significativa.

És un tema normalitzat cent per cent i les persones novingudes que s'incorporen i s'integren es familiaritzen amb l'ús del català.

Quin ha estat el balanç del 2011 i com afronteu la projecció cap al futur?

L'Ens fa sis anys que funciona. Jo no hagués esperat quan vam començar, que l'Ens hagués estat en la situació que estem. L'Ens té tres factors de funcionament. Un és generar un espai entre nosaltres de relació, de compartir experiències, que això està funcionant però encara ha de funcionar més. El segon, facilitar que les activitats tinguin presència als mitjans de comunicació. Jo crec que hem arribat a un nivell molt important, tot i que encara s'ha de potenciar treballar, però estic molt satisfet, i el tercer, entre tots defensar interessos comuns o particulars. Per exemple, la normativa

del foc, o dels trabucaires. Estem lluitant pel tema de la legislació, hi ha moltes lleis que a nosaltres ens preocupen i ens afecten i que algunes no es poden aplicar. El resultat del 2011 ha treballat tots aquests camps i ha estat molt important. De cara al 2012 m'agradaria començar una proposta que tenim, que l'hem presentada a l'Ajuntament de Barcelona i que és important per al país. Potser és el pitjor moment per fer-ho perquè econòmicament no es pot, però, jo crec que és el millor moment per començar a parlar-ne.

Ha d'haver-hi un espai permanent d'associacionisme cultural català, que treballi amb el turisme de Barcelona de cara al turisme. Jo entenc que la cultura catalana és una eina molt potent per incentivar el turisme. Tenim moltes coses a fer i moltes coses a dir, i ha de ser un espai de referència de la cultura popular. La nostra idea és de cara al 2012-2013 treballar per aquest espai. ✎

Text: Cristina Garrote

El president Artur Mas amb els presidents de les institucions federatives que integren l'Ens de Comunicació Associativa, entre ells, la directora de La Roda, Lluïsa Celades, i el secretari, Pere Baltà, també present com a president de la Fundació Paco Candel

La Fundació La Roda participa a l'Assemblea General de l'Ens de Comunicació Associativa al Palau de la Generalitat

L'acte, que va tenir lloc al Palau de la Generalitat el dia 7 de febrer de 2012 a les set de la tarda, es va iniciar amb el discurs d'obertura que varen fer el president de l'ENS, Sr. Antoni Carné, i el Molt Honorable President de la Generalitat, el Sr. Artur Mas. Tots dos van reconèixer en els seus discursos la tasca de la societat civil, en aquests moments tan difícils de crisi econòmica. Per la seva part, el President Mas va desitjar una bona jornada de treball i va respondre que traslladaria al conseller de Cultura la demanda de la creació d'un Institut de Cultura Popular. Una proposta

que d'entrada va valorar com una bona iniciativa, sobretot després que el president de l'ENS, en el seu parlament, parlés de que no es pretenia sobrecarregar l'aparell institucional i econòmic de la Generalitat.

Durant l'assemblea, que va durar gairebé dues hores, les entitats van aprovar per majoria tots els punts del dia, així com la memòria i el balanç del 2011 i el pla de treball amb els pressupostos del 2012.

L'Ens de Comunicació Associativa agrupa actualment les 21 federacions més representatives de la cultura popular catalana. ✎

recordant...

A reveure, Chús!!!

Si la memòria no em falla, la tardor del 2009 va sortir publicat un escrit en aquesta mateixa revista sobre un viatge que havia realitzat l'any anterior. Islàndia. En ell a més de descriure les sensacions que hom té quan trepitja per primer cop aquesta terra, vaig aprofitar l'avinentesa per entrevistar en Chús —el guia— que durant una setmana va delectar-nos amb explicacions sàvies fent-nos partícips a conèixer i estimar aquesta illa del gel i del foc misteriosa i enigmàtica però plaent.

Ara, però, retorno a Islàndia evocant multitud d'imatges que se'm succeeixen una darrere l'altra davant dels ulls com petites espurnes de records inoblidables, impossibles d'esborrar del calaix de la memòria. Una d'aquestes imatges és la d'en Chús, ja que malauradament ja no hi és entre nosaltres. El passat 28 de juny mentre exercia la seva tasca de guia turístic va patir un accident mortal dins d'una cova en caure-li al damunt un bloc de gel.

És per això que vull dedicar aquest escrit a la seva memòria.

Estimat i recordat Chús,

Desitjo que aquestes paraules t'arribin com una

alenada d'aire fresc allà on el sol de mitja nit sempre perdura i la pau i la serenor segueixin acompanyant-te en aquest nou camí de calma i harmonia. Un petó. De M a C.

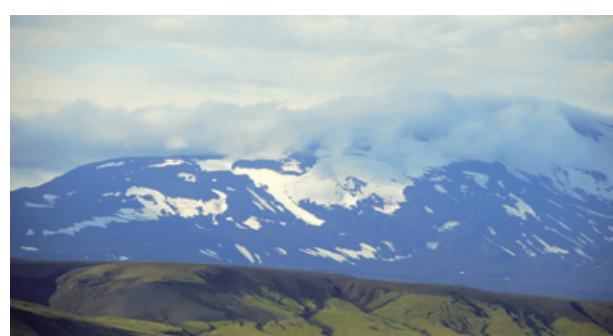
De nord a sud i d'est a oest, un estol de frarets s'estén com una immensa catifa teixida fil per randa en blanc i negre sota el cel rúfol i agrisat d'Islàndia. La brisa suau acompanya el batec majestuós i senyorívol de les aus mentre tu camines d'un cantó a l'altre gràcilment, contemplant tot el paisatge que tant vas estimar.

Sobtadament gotes de pluja cauen cristal·lines i en voler prendre-les entre les mans, esclaten en efluvis i llampurnes que esdevenen mars, glaceres i foc que es dispersen més enllà de l'horitzó.

Comença a fredejar. Els frarets s'han aturat al cim d'unes roques per descansar i aprofites per acaronar i agombar-los manyagament. A poc a poc el sol davalla sense fondre's i la son et comença a vèncer fins adormir-te plàcidament al seu costat.

Fran Celades

Tardor/hivern 2011/12.

JOVES

XANASCAT
XARXA NACIONAL D'ALBERGS SOCIALS DE CATALUNYA

Estades d'estiu
per a nois i noies de
5 a 16 anys

Preinscripcions del 28 de febrer al 20 de març
DURANT LES 24 HORES DEL DIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
i Família

A través d'Internet

www.xanascat.cat

Trucant al telèfon
d'atenció ciutadana

012
gencat.cat

Nadal a La Roda

Nadal és el solstici d'hivern, el dia més curt i la nit més llarga. Per als romans era el *Natalis Solis Invicti*, el Naixement del Sol Victoriós. El ritu foguer més popular és el tió de Nadal i l'àpat tradicional comença amb l'escudella i carn d'olla, continua amb el pollastre rostit i acaba amb els torrons i neules. Actualment, l'espectacle festiu amb més assistència és la Cavalcada de Reis. Sens dubte, els tres reis són els genis generosos de Nadal més populars.

Al segle IV els cristians s'interessen per datar el naixement de Jesús. Juli Africà, creient que el món va ser creat un 25 de març (equinocci de primavera), va deduir que Jesús va ser concebut en aquesta data i que va néixer, doncs, un 25 de desembre, nou mesos després. Si l'any 321 el diumenge, Dia del Sol, es va convertir en Dia del Senyor, el 354 el Nadal del Sol va esdevenir el Nadal de Jesús. El llegendari cristià deriva dels evangelis de Mateu i Lluc, però també d'apòcrifs: són la base dels *Pastorets* i els pessebres, també de les nadesles (*villancicos, natalendas, pastorelle*), procedents de les *caroles* que acompanyaven uns balls rodons de la Nit de Nadal, del segle XVI.

Nadal conserva restes d'antigues Carnestoltes de l'hivern, com el Bisbetó, per Sant Nicolau (5 de desembre), en què a Montserrat, un escolà és proclamat abat per tot el dia, o la Verge Fumadora, a Arenys i Canet de Mar, per la Puríssima (8 de desembre), amb nens i nenes "fent l'home", fumant matafaluga amb pipes de canya. O els

ranxos i escudelles dels pobres, com la de Geli-da. O el tortell de Reis, amb una fava amagada: qui l'hi toca és nomenat "rei de la fava". Costums semblants es troben a França i a Navarra des del segle XIV. El costumari més divertit era el dels Innocents (28 de desembre): les criatures paraven innocentades als grans, la gent feia bromes i tot era permès. Una de les més típiques era penjar llufes a l'esquena dels vianants, ninots de paper retallat, abans draps o fulles de col.

El tió

El tió de Nadal era sagrat: abans de posar-lo a la llar, el vell de casa li adreçava oracions, li oferia els fruits de la terra i feia libacions amb el vi novell. A Aran es diu la *soca de Nadau*, a la Ribagorça el *conco del foc*, a Taüll la *rabassa*, a l'Alt Aragó la *tronca de Navidad*. En altres llocs d'Espanya va ser el *tronco de Nochebuena*, a la Provença *lou cachofio*, a França el *tréfoir*, a Westfàlia el *Christbrand*... Avui és un objecte banalitzat que "caga" llaminadures i regals a la canalla.

Sabíeu que...

-Els Reis són els genis generosos més populars: arriben a cada poble, vila i ciutat i recorren els carrers en fastuoses cavalcades. A la nit duen a les cases els regals que els infants han demanat a la carta que han lliurat als patges reials. L'endemà els trobaran al costat de la sabata que han deixat al balcó amb palla i aigua per als camells dels Reis.

-Hi ha llocs on certs patges tenen un protagonisme especial: a Terrassa el patge Xiu-xiu, a Igualada el Faruk, a Sant Vicenç de Castellet l'Hassuan, a Lleida el Camarlenc, i a Cornellà de Llobregat el Mag Maginet. En algunes poblacions del Bages i el Berguedà, el carter reial arriba a adquirir la categoria de príncep: el príncep Assuan.

-Actualment, les cavalcades de Reis pels carrers de moltes viles i ciutats han assolit una rellevància especial com a festa ciutadana i a vegades és un dels espectacles festius amb més assistència de gent, sobretot d'infants. L'endemà, una de les postres tradicionals del dinar és el tor-

tell de Reis, amb la fava amagada, de caire ja típicament carnavalesc.

-Abans, el temps de Nadal s'acabava amb la Candelera (2 de febrer). Actualment, les vacances de Nadal s'acaben amb els Reis: la quitxalla tornarà a escola i el curs acadèmic i el calendari laboral recobraràn la normalitat.

Què li demaneu als reis 2.0?

En els temps que corren, amb Internet, xarxes socials, la digitalització, noves tecnologies... tots volem apuntar-nos al carro de les noves tecnologies, i tradicions tan arrelades com escriure la carta als Reis Mags no es queden enrere. Usant el tan "volgut" Google podem trobar un sense fi de recursos per posar-nos en contacte amb Ses Magestats i aquest any hem pogut fer-ho des de patrimoni.gencat, on a més ens donaven la possibilitat de twittejar amb ells. Altres recursos que s'han pogut utilitzar són: Reismags.cat, on es poden trobar múltiples recursos per a aquestes festes, i "La carta als reis mags", un grup creat per facebook on s'han compartit experiències. 🌟

Experiències nadalenques a diferents entitats de la Roda

El mag Struc en plena acció

A la Fundació Cívica Oreneta del Vallès

L'Esplai Pubilla Cases amb les tradicions

El Nadal va arribar a les entitats de la Roda en forma de pessebres, cavalcades, festivals i també als centres comercials que entre compra i compra van deixar lloc als espectacles infantils com és el cas del Corte Inglés i els grups programats de la Fundació La Roda a Sabadell, Tarragona, Francesc Macià, Cornellà i Can Dragó. La Roda també va estar present aquest any al Festival de la Infància, escenari important amb més de 100.000 visitants.

Esplai Guineueta

L'esplai ha participat a la Cavalcada de Reis de Nou Barris, com cada any, decorant el camió conjuntament amb les famílies, nens i nenes de l'esplai. És tot un procés que dura un parell de mesos i que requereix la coordinació entre les famílies, el fet de compartir el temps amb els seus fills/es, i acaba amb el dia de la Cavalcada on els nens i nenes són els protagonistes repartint caramels a tota la gent del barri.

www.esplac.org • eguineueta@hotmail.com

Esplai Xixell

Van organitzar un magnífic Pessebre Solidari que va ser tot un èxit. Amb aquesta iniciativa es va fer una recollida d'aliments que van ser entregats posteriorment a la Creu Roja. El pessebre solidari es va poder visitar a la Plaça de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.

www.xixell.suport.org • xixell@esplai.org

Fundació Cívica Oreneta del Vallès

El dissabte 17 de desembre es va celebrar un Festival Solidari a la Plaça Major amb motiu de la Marató de TV3. Amb aquesta iniciativa de la Fundació Cívica Oreneta del Vallès, un cop més va quedar palès que Badia és un referent de solidaritat i participació, tant per la seva gent com per les prop de 20 associacions que van participar a l'acte desinteressadament.

La recaptació va ser de 1.272,09 € que van anar destinats íntegrament a la campanya solidària de sensibilització sobre el trasplantament d'òrgans i teixits i la regeneració cel·lular de la Marató.

<http://fundacio.badiadelvalles.org/>
fundacio@badiadelvalles.org

Casal d'Hivern a l'Esplai El Tricicle

Al barri Residencial Sant Joan del municipi de Sant Joan Despí, tots els nens i nenes han pogut gaudir del Casal D'Hivern de l'esplai El Tricicle. Han fet gimcanes, cagar el tió, sortides, jocs diversos, tallers, i un munt d'activitats més durant les vacances de Nadal.

L'activitat "estrella" ha estat la sortida al Museu de Xocolata de Barcelona, on van aprendre aspectes com ara la història de la xocolata, una exposició de diverses obres fetes amb xocolata, estris i eines per produir-lo, i van acabar la visita amb un taller d'el·laboració de peces de

xocolata amb motllos que els hi van quedar... molt bones!!

www.esplaieltricycle.org • tricycle@esplai.org

Eskurri Nadal

L'Eskurri Esplai fan tallers de nadal i una sortida a Santes Creus on van fer cagar el Tió.

L'Esplai Pubilla Cases amb les tradicions

Les tradicions a l'esplai han estat sempre un tema clau i molt important, és per això que el passat 17 de desembre del 2011 vam organitzar la 2a Gimcana "Salvem el Tió", adreçada a tots els veïns i veïnes dels barris de Pubilla Cases i Can Vidalet (Hospitalet i Esplugues de Llobregat).

La gimcana consistia en anar pels comerços del barri a la cerca de tions numerats amagats per les botigues, de manera que els participants realitzaven un registre de tots els Tions trobats pel barri. A més de la Gimcana es van realitzar tallers a la plaça de la Bòbila com xapes, clauers i batuka.

Finalment, la gimcana es va concloure amb un sorteig i l'entrega d'obsequis a tots participants, gràcies a les donacions dels comerços i de la Roda d'Espectacles. Des d'aquí volem aprofitar per agrair-vos la vostra donació de material per poder dur a terme l'activitat.

Ass. Club d'Esplai Pubilla Cases Can Vidalet
www.pubilla.net • cepccv@esplai.org

Sortida a Santes Creus on van fer cagar el Tió

Casal d'Hivern a l'Esplai El Tricicle

Pessebre Vivent

TAMBORINADA

música i festa popular **2012**

35è

ANIVERSARI

DIUMENGE 20 de MAIG **d'11 a 19 h**
al Parc de la Ciutadella de BARCELONA

Entrevista

Miquel Àngel Essomba Director del Centre UNESCO Catalunya

Miquel Àngel Essomba (Barcelona, 1971), és el director del Centre UNESCO de Catalunya des del 2008, doctor en pedagogia, màster en psicologia de l'educació i postgraduat en pedagogia intercultural. Fa de professor del Departament de Pedagogia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona i és director del grup d'investigació ERIC (Equip de Recerca en Interculturalitat i Immigració a Catalunya). Consultor de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya en temes d'educació i de diversitat cultural.

Abans d'accedir a la direcció del Centre UNESCO de Catalunya, quina va ser la relació amb l'entitat? I com a director des del 2008?

Durant els anys noranta, vaig tenir ocasió de col·laborar amb el Centre UNESCO de Catalunya en l'àmbit de la formació de cossos de seguretat en matèria de drets humans. Es tracta d'un projecte que ha continuat, i que m'he trobat com a director. Ara, des del meu nomenament com a director, la relació és total: hi tinc una gran dedicació de temps i d'energies, perquè es tracta d'un projecte apassionant, i també perquè els temps difícils que vivim exigeixen una major dedicació i compromís.

Amb la seva trajectòria al Centre UNESCO de Catalunya, teniu algun projecte, alguns objectius a curt o mitjà termini que ens pugui explicar?

El Centre UNESCO de Catalunya respon en aquests moments a una missió vertebrada a partir de quatre grans eixos. El primer és l'aprofundiment democràtic, doncs som conscients que la democràcia mai ha de deixar de construir-se, generació rere generació, i que cal impulsar més processos democràtics participatius que representatius. El segon és el desenvolupament sostenible, volem deixar un món millor a les següents generacions, i això implica responsabilitats en el present. El tercer és la cohesió social: rebutgem el racisme, el sexisme, l'homofòbia i tota forma de discriminació, i apostem per la convivència en els entorns comunitaris locals. Per últim, treballem per la identitat nacional, som una institució catalana al servei del seu país, amb l'ambició que algun dia pugui exercir el seu dret inalienable a l'autodeterminació.

Creu que podem parlar d'una Barcelona plenament intercultural?

Barcelona és una ciutat, i com a tal la mescla, la barreja forma part intrínseca de la seva personalitat, com qualsevol altre entorn urbà. Potser el característic de la nostra capital és el fet que aquesta

barreja es du a terme sota un prisma mediterrani: amb suavitat, amb alegria, amb esperit d'inclusió, amb respecte. De la barreja d'elements químics pot resultar un medicament curatiu de malalties greus, o un explosiu que fa perdre vides, la barreja no és en si ni positiva ni negativa. En el cas de Barcelona, és positiva, i bona mostra d'això són les opinions de molts estrangers que se senten atrets a viure-hi perquè creuen que fer-ho val la pena.

Quins són els projectes que s'estan desenvolupant per fomentar el valor positiu de la diversitat?

Molts, la diversitat forma part del nucli de les nostres propostes a la societat catalana. Actuem a través de la formació en diversitat cultural i religiosa dels cossos de seguretat pública, del professorat de centres educatius, o de professionals del sector sanitari o l'administració pública. També desenvolupem projectes per fomentar-ne el valor, com ara trobades de joves per la transformació social, o contra el racisme, o trobades de dones immigrades que aprenen juntes a emancipar-se. Col·laborem amb organitzacions de drets humans que defensen els drets de les persones homosexuals, i hem tingut projectes molt interessants de diàleg intergeneracional entre infants i gent gran. Procurem tenir una perspectiva àmplia i completa de la diversitat.

Com creu que es pot aprendre a conviure?

El més important de tot és prendre consciència que es tracta d'un aprenentatge, que no naixem ensenyats. A partir d'aquí, si conviure significa "viure junts", una de les primeres coses que haurem de fer és eliminar els espais públics de segregació —per exemple, els centres educatius sostinguts amb fons públics que segreguen l'alumnat per motius de gènere—. En paral·lel, també haurem d'afavorir el contacte i la relació entre persones i grups diversos. Fins aquí, es creen les condicions per a aquest aprenentatge, però no és suficient. També cal promoure l'aprenentatge del valor de la cooperació, que per col·laborar junts no cal que un guanyi, i l'altre perdi, que podem guanyar-hi tots si ens hi esforcem.

Es pot parlar d'una realitat migratòria a la ciutat de Barcelona?

I tant que sí! Des dels Jocs Olímpics, Barcelona ha esdevingut cada cop més una ciutat cosmopolita. En conseqüència, les anades i vingudes de persones estrangeres forma part de la dinàmica quotidiana de la ciutat. Barcelona atrau tota mena de persones estrangeres: estudiants que vénen a completar els seus graus universitaris, executius

responsables de filials per a Catalunya o la mediterrània i, la gran majoria, ciutadans de països pobres o poc desenvolupats que vénen a la recerca d'oportunitats. Durant el 2011 es calcula la presència de vora 280.000 residents estrangers, un de cada sis barcelonins. Gràcies també a la presència de totes aquestes persones, la ciutat ha pogut assolir grans fites en projectes urbans.

El passat 14 de desembre el Centre UNESCO de Catalunya va signar l'acord d'adhesió al Pacte Nacional per la Immigració, què representa això per a l'entitat?

Visualitzar públicament quelcom que ja fa temps que venim fent com servei al nostre país. Unesco-cat fa anys que col·labora amb el Govern de la Generalitat per al desplegament d'unes polítiques d'immigració que fomentin la cohesió social i la convivència. A través de diversos convenis, hem redactat una guia sobre immigració i governs locals, hem format tècnics municipals i altres professionals en la matèria, hem celebrat el Dia Mundial de la Persona Migrant (18 de desembre), o hem actuat fent prevenció de conflictes a diversos municipis en matèria de diversitat religiosa. Aquesta signatura representa un reconeixement de la nostra tasca, i un compromís explícit de seguir en la mateixa línia.

En aquests moments en els quals sembla que la societat europea s'està tornant més racista, quina posició ha de prendre una entitat com el Centre UNESCO de Catalunya?

El nostre lema és: "construïm ponts, trenquem fronteres". Això és el que hem de fer, i fem, en contra del racisme. D'una banda, teixir vincles entre persones de distints orígens, perquè en el contacte i el coneixement està una de les claus preventives de la discriminació racista. I d'altra banda, combatre les manifestacions racistes que puguin aparèixer per part d'individus o grups. Donem molts cursos d'educació antiracista, per joves associats o per educadors, per exemple, i d'aquesta manera contribuïm a fer realitat aquests principis. ✎

Text: Ana Guirado

“Ni genios ni artistes”

Un grup de persones sense llar canta la seva història

El projecte musical “Fábrica de Canciones” uneix persones que han patit en algun moment l'exclusió social i artistes de reconeguda fama al món musical com Raimundo Amador, Clara Montes, Pastora Soler, Pedro Guerra o Rafa Sánchez. A través de la composició dels temes musicals els participants en aquest projecte ens expliquen les seves històries, vivències, emocions i experiències, carregades d'il·lusió, de valor, d'humor, de dolor i desencant i de mirades endavant. El fet de poder-se expressar en un medi uni-

versal com és la música i de fer un treball en equip funciona com a element inclúsiu d'aquestes persones que senten que tenen veu i que aquesta veu pot ser escoltada per la resta de ciutadans.

El projecte “Fábrica de Canciones” ha estat recolzat per la Fundació Rais, que té per objectiu fomentar la integració de persones excloses o en risc d'exclusió, i per l'Obra Social de Caja Madrid, i està en funcionament des d'octubre del 2010.

<http://www.fundacionrais.org>

Disconcerts, música per a la integració

Des de l'any 2005 persones amb discapacitat i sense de Mataró i rodalies gaudeixen un cop al mes d'una estona de música i ball en directe. Gràcies a la iniciativa del Taller d'Idees i la Casa de la Música Popular amb els Disconcerts, ofereixen un espai de lleure a les persones amb discapacitat intel·lectual.

Els Disconcerts tenen lloc un diumenge al mes i ofereixen un espai de trobada i convivència a persones amb i sense discapacitat. Aquest projecte va néixer amb l'objectiu de possibilitar una oferta cultural ajustada al col·lectiu de les persones amb discapacitat, però oberta a tothom, que generés un canvi de perspectiva sobre aquest col·lectiu.

Després de cinc anys, aquest somni d'integració es fa realitat en cada concert: “Estem contents que els Disconcerts formin part d'aquests espais d'apropament i de constatar que aquesta transformació és possible i real, que passa a cada concert, que s'emporta cada grup de música que ve i tota aquella gent que estem ballant i gaudint plegats d'aquests diumenges a la tarda”.

<http://www.casadelamusica.cat>

Lipdub de la llengua i la cultura catalana

La Federació d'Entitats per la defensa de la llengua i la cultura catalanes, de la Catalunya Nord, organitza un *lipdub* pel català, amb la voluntat d'establir un rècord mundial de participació. Serà el 31 de març a Perpinyà. I també, amb diversos formats, se'n faran accions a altres territoris de França on es parlen idiomes vernacles, per reivindicar una llei que els reconegui.

La finalitat del *lipdub* és ser una acció de la Federació d'Entitats per la defensa de la llengua i cultura catalanes per aconseguir els seus objectius, garantir la continuïtat del català i de la identitat cultural a la zona i la presència de la llengua catalana a les escoles. Una llengua i una cultura sense reconeixement per part de l'administració francesa ni la legislació corresponent que garanteixin la seva preservació.

Amb diferents formats, en cada zona de França on es parla un idioma vernacle diferent del francès, es faran accions el mateix dia, amb la mateixa reivindicació.

La cançó triada per al *lipdub* de Perpinyà, de forma participativa en línia, és “Parlem català”, de Jordi Barre. El *lipdub* de Perpinyà s'està auto-finançant de formes imaginatives per part de particulars i de les entitats membres de la Federació.

<http://www.federacio.cat/>

Animac 2012 Mostra internacional de cinema d'animació de Catalunya

L'Animac és una mostra d'animació no competitiva que es dirigeix a aquells artistes que utilitzen l'animació com a instrument d'expressió personal i que, amb el pas dels anys, ha consolidat el seu caràcter independent i artístic.

Aquest any l'Animac creix en activitats i programació; i entre les principals novetats hi ha l'AnimacVillage, un espai que servirà de punt de trobada i on s'ubicarà la nova Open Screen, una pantalla amb programació oberta, i l'AnimaCrea, un espai obert a tothom per a experimentar l'animació de primera mà a través de tallers amb diverses tècniques animades i pre-cinematogràfiques.

La seu central de la mostra seguirà sent La Llotja de Lleida i també hi haurà activitats programades a d'altres espais de la ciutat com ara el CaixaForum que s'incorpora de nou.

notes i ...

TRADICIONÀRIUS

XXV Edició del Festival Folk Internacional Tradicionàrius

El Festival celebra enguany la seva 25a edició. Durant els mesos de gener, febrer i març podreu escoltar els millors grups de música d'arrel d'aquí i d'allà, grups veterans i novells, tallers, activitats, exposicions, balls i nous formats de concert s'agrupen en un gran cartell per celebrar aquest aniversari.

Podeu consultar el programa a

<http://www.tradicionarius.com>

BARNASANTS

Barnasants 2012, 17è Festival de Cançó de Barcelona

Des del 26 de gener, el festival durà als escenaris del país una programació farcida de veus consagrades i nous artistes de la cançó catalana, espanyola i llatinoamericana. La programació del festival recull una àmplia proposta d'actuacions que es perllongaran fins al 7 d'abril.

<http://www.barnasants.com>

Festival Internacional de Màgia

Des del 17 al 26 febrer Badalona reuneix especialistes de l'il·lusionisme en petit i gran format. Humor, poesia i creativitat junts en un festival on podreu gaudir d'activitats relacionades amb la màgia per tota la ciutat.

Podrem gaudir de l'art de la manipulació clàssica on l'estètica juga un paper molt important del coreà Hyun Joon Kim, la màgia més visual i espectacular de Aliskim i Luna, l'art de robar amb guant blanc, *Pick pocket* de Paco Aparicio, i Xavier Tapias portarà la màgia més moderna i innovadora explicant històries impossibles amb els recursos tecnològics més actuals.

El director del Festival, Enric Magoo, amb el grup d'animació Gralla, presentaran la gala d'una manera diferent, original i divertida.

<http://www.teatrezorilla.cat>

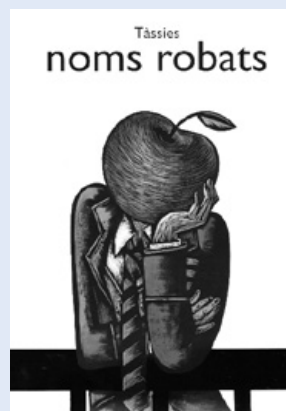
paraules paraules paraules

NOMS ROBATS

Editorial: Ed. Cruïlla, Barcelona, 2010

Noms robats, de l'il·lustrador i periodista Josep Antoni Tàssies, és alhora un llibre i una exposició sobre una realitat dolorosa per a molts infants, el *bullying*. L'obra parla d'un nen que se sent sol, incomprès, assetjat pels companys... Es tracta d'un relat aspre que vol trencar amb la indiferència de l'adult lector i comprometre'l contra aquesta realitat. Després de la publicació del llibre al 2010, ara el projecte s'ha convertit en

una exposició que es pot visitar al Col·legi de Periodistes de Catalunya (Rambla de Catalunya, 10 pral.) fins al 18 de novembre. S'hi podran veure textos i dibuixos que formen part del llibre, així com escrits dels periodistes Carles Geli i Enric Juliana sobre aquesta problemàtica realitzats especialment per a l'ocasió.

RECICLAJOC TRADICIONAL

Editorial: Editorial Paidotribo

Recicla joc és a la vegada una pàgina web de recursos i un llibre: *Recicla juegos* (Edit. Paidotribo). Ambdues propostes són obra de Francesc Martín i tracten especialment sobre la creació de jocs i joguines amb imaginació, reaprofitant materials i objectes en desús. La versió digital inclou recomanacions, enllaços i recursos per fer-ho possible.

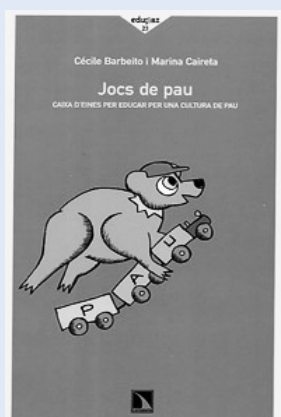

JOCS DE PAU. Caixa d'eines per educar per una cultura de pau

Editorial: Editorial Catarata, 2009

Autors: Cécile Barbeito i Marina Caireta,

Aquest llibre, sorgit de l'impuls de diferents moviments associatius d'educació en el lleure, inclou una vuitantena d'activitats educatives sobre els principals temes que incideixen en una cultura de pau, així com orientacions pedagògiques i teoria que acompanya les activitats i proporciona eines a aquells educadors i educadores que vulguin promoure l'educació per a la pau entre els infants.

Commemoració del Dia Universal dels Drets de l'Infant

El 29 de novembre de 2011 el Palau de la Generalitat va acollir la Commemoració del Dia Universal dels Drets de l'Infant, diada que té lloc el 20 de novembre. Aquesta celebració va ser organitzada pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya i va servir per presentar el Document de bases per al Pacte per a la Infància a Catalunya, i fer "un pas endavant en la defensa dels drets dels infants al nostre país", paraules del conseller de Benestar Social i Família Josep Lluís Cleries i González, amfitrió de l'esdeveniment.

Segons el Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya, "aquest Pacte haurà d'estar orientat a impulsar polítiques d'infància integrals que tinguin en compte la perspectiva dels infants, que permetin visualitzar aquest grup social i facilitin espais per a

la construcció del seu futur. Cal incorporar la idea que la infància forma part de l'actiu d'un país, que és el present i que serà també el seu futur". Ha de ser un instrument de consens que permeti avançar en matèria de drets i deures dels infants i en el seu benestar i que treballi conjuntament per a la infància i l'adolescència de Catalunya. La inversió present en la infància és una inversió en el futur de la nostra societat. Els infants també són ciutadans de ple dret i, com a tals, tenen dret a ser escoltats i tinguts en compte.

Un dels punts principals és tractar la necessitat de reforçar les actuacions de protecció i ajuda a la infància, concretament aquelles que abordin l'eradicació de la pobresa infantil, una de les prioritats del Govern i en especial del Departament de Benestar Social i Família.

Evolució dels drets dels infantils arreu del món

A Sud-àfrica, gairebé tots els nens han perdut com a mínim a un dels seus progenitors a causa del VIH, i les últimes indicacions internacionals revelen que el 14% dels nens en edat escolar primària no estan al nivell educatiu apropiat, i a secundària, el 30% dels nens adolescents i el 25% de les nenes ni tan sols estan matriculats. El Parlament i el Govern de Sud-àfrica estan treballant per augmentar la consciència dels nens i els progenitors sobre els seus drets, però després els tocarà assegurar-se que aquests drets siguin realitzats.

A la Xina, un 94% dels nadons ja reben les vacunacions sistemàticament, però els avenços econòmics han estat desiguals i han agreujat les desigualtats, i les taxes de mortalitat dels menors d'un any són casi cinc vegades més elevades en els districtes més pobres que a les províncies més riques. Han de satisfer les necessitats materials i de protecció dels nens de les zones rurals, els afectats per la migració i els que viuen a zones pobres que creixen ràpidament a les principals zones urbanes.

A Egipte la pobresa a les zones rurals al

2008 era del 40%, més del doble de la mitjana nacional. Hi ha comunitats amb poca població que no tenen escoles, atenció a la salut ni aigua, fet que provoca moltes malalties infantils evitables. La reforma de 2008 de la llei de protecció de la infància d'Egipte va prohibir la mutilació o ablació genital femenina i va impedir que els nens que es trobin en conflicte amb la llei siguin jutjats mitjançant les mateixes normes que els adults, entre altres coses; malgrat això, les nenes continuen molt discriminades depenent del seu lloc de residència i del nivell d'educació dels pares, entre altres factors. El Govern està treballant perquè a les llars de les zones rurals i urbanes arribin les infraestructures bàsiques (abastiment d'aigua i clavegueram), però només un 40% dels poblats tindran un sistema de clavegueres. També els suposa un gran repte arribar als nens de les poblacions remotes i rurals per tal de promoure els seus drets.

A Suècia trobem un notable desenvolupa-

ment social i alts nivells de vida. Tenen un sistema de salut molt sòlid que fa que les taxes de mortalitat siguin molt baixes a tots els nivells, i l'educació és universal tant a la primària com a la secundària. És el país que més inverteix en l'educació dels nens preescolars i el Programa d'Atenció i Educació a la Primera Infància ajuda als pares que treballen a trobar un equilibri entre la criança dels fills, el treball i l'estudi. Tot un exemple a seguir, però que també té els seus problemes: hi ha un augment del nombre de nens i joves amb obesitat i perturbacions psicològiques i s'han trobat desigualtats en l'aplicació de la Convenció sobre els Drets del Nen a les províncies, els municipis i les regions.

Arriba Carnestoltes

La Participació Ciutadana i l'Associacionisme, protagonistes de la rua 2012

Amb l'objectiu de fomentar la participació, enguany s'aposta per canviar la "rua central" per diverses rues que se celebraran als districtes, segons han explicat el primer tinent d'alcalde, Joaquim Forn, i el comissionat de Participació Ciutadana i Associacionisme, Carles Agustí.

Els canvis, que són fruit d'un procés de diàleg amb les entitats i els actors que participen en aquesta celebració, busquen la implicació dels ciutadans, les associacions, les escoles i els mercats de tots els districtes barcelonins.

D'aquesta forma, Barcelona impulsa un nou model de carnaval, que recupera activitats històriques i aposta per la participació, a través d'activitats arreu de la ciutat. Així, en lloc d'una rua central hi haurà diverses comitives i es reprendran velles tradicions, com ara el ball i l'arribada del rei Carnestoltes o l'enterrament de la sardina.

Tradició

El Carnestoltes d'ara és una festivitat on tothom s'ho passa bé, organitza balls, jocs i tot tipus d'activitats relacionades amb aquesta festa, però si mirem els llibres que parlen de cultura tradicional trobarem que el carnestoltes abans era un període de divertiments públics que precedia l'època d'austeritat i penitència de la Quaresma.

Antigament la Quaresma es representava com una vella, decrepita, caduca, alta, i antipàtica, amb set cames, vestida de negre, amb un bacallà en una mà i un cistell de verdura en l'altre.

El simbolisme és ben clar, el temps de quaresma és de serietat, tristesa, recolliment, oració i dejuni.

Els Carnestoltes eren unes festes que també van ser conegudes amb el nom de Carnestolendas o Carnestoltades i que comprenien un temps que la bogeria i el disbarat imperaven amb el desordre i el caos.

Al segle XIX i XX, va començar una de les èpoques de més esplendor del Carnestoltes, però l'any 1939 aquesta festa va quedar prohibida a tot l'estat espanyol. Va haver-hi pobles que van seguir fent Carnestoltes, a esquena del règim.

Són famosos, amb milers de participants i espectadors, els Carnestoltes de Barcelona, Sitges, Solsona, Tarragona, Vilanova i la Geltrú, Platja d'Aro i Roses, entre d'altres.

Sa Majestat el Rei Carnestoltes

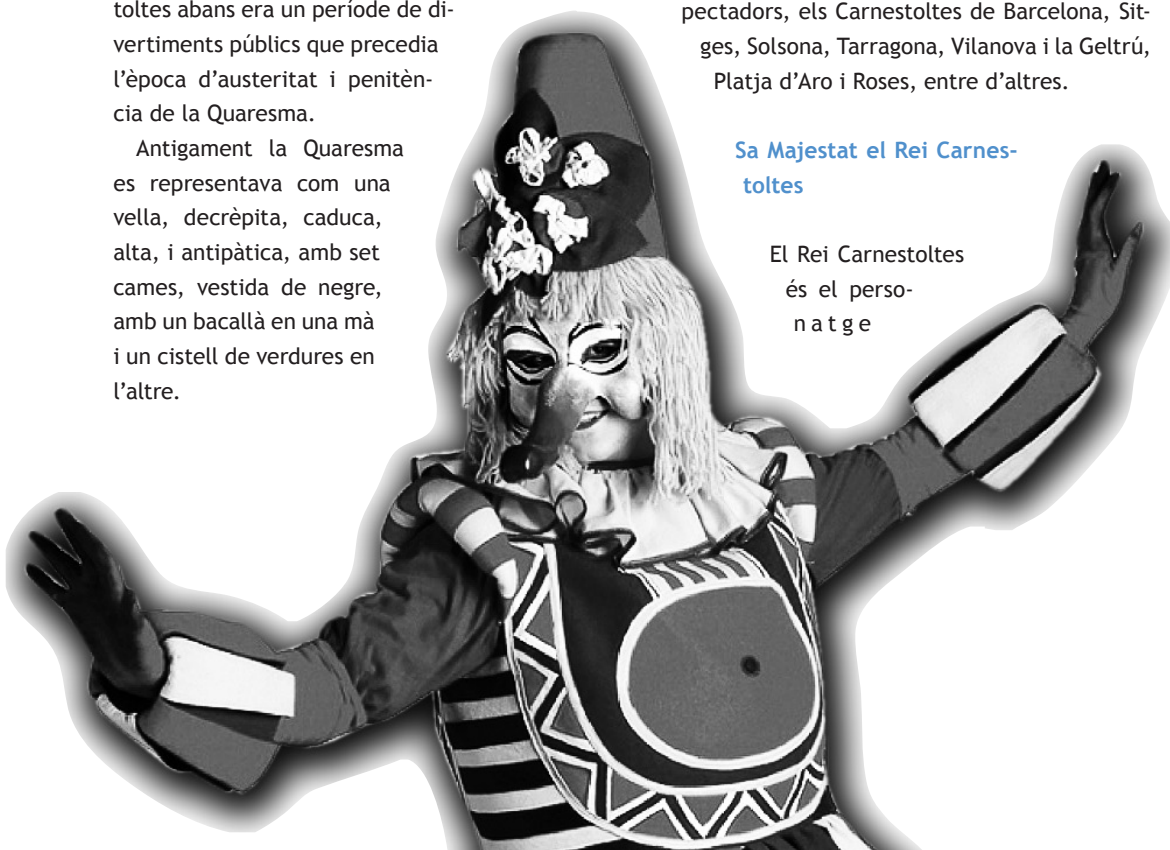
El Rei Carnestoltes és el personatge

que representa aquestes festes i neix a Catalunya al segle XVII, tot i que segons alguns historiadors els orígens del Carnestoltes es poden remuntar als temps dels antics egipcis i sumeris, fa uns 5000 anys.

Els pagesos construïen un ninot alegre amb una camisa vella i uns pantalons farcits de palla i amb un barret vell en el cap i un nas llarg.

Ho penjaven al paller i allà ho deixaven fins al dimecres de cendra, que després de llegir el testament el cremaven com a símbol de la fi d'aquest període.

Els Pallapupas també amb la gent gran

Els Pallapupas van iniciar l'any 2008 un projecte amb un nou col·lectiu, els avis i les àvies malalts, participant en la millora de la seva qualitat de vida. Les visites es fan de forma personalitzada a les habitacions i s'adapten a les necessitats específiques dels avis. Aquí els pallassos tenen un aire més murri que els fa connectar millor amb el seu nou públic.

El col·lectiu d'ancians malalts ingressats en clíniques i hospitals de llarga durada, també denominats institucionalitzats, és un dels més desafavorits de la societat actual. Molts d'ells estan molt malalts i en ocasions tenen les capacitats cognitives molt deteriorades.

Les adreces dels centres de salut on es

duen a terme aquestes teràpies afirmen que "amb les actuacions dels Pallapupas s'aconsegueix millorar la qualitat de vida dels ancians mitjançant el riure, provocant un efecte terapèutic beneficiós per a la seva salut".

El riure és cosa de tots!

www.pallapupas.org

Declaració d'interès cultural a les associacions i fundacions

Les associacions i fundacions que tenen com a finalitat principal el foment de la cultura popular i tradicional poden ser declarades d'interès cultural per acord del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Aquest és un acord recollit a la llei 2/1993, de 5 de març, de foment i protecció de la cultura popular i tradicional i de l'associacionisme cultural que reconeix de forma expressa que "la societat civil, que crea, organitza i transmet cultura, ha d'ésser objecte d'una atenció especial, ja que, gràcies al seu esforç i a les seves iniciatives, no només es conserva un patrimoni de gran importància, sinó que s'impulsa una manera de concebre la cultura com a element de participació i de decisió summament enriquidor per als ciutadans".

Això és un pas més en el reconeixement de la importància de l'associacionisme cultural a Catalunya i per aquest motiu, l'Administració es compromet a donar suport i facilitats al desenvolupament de la vida associativa i afavoreix el desenvolupament cultural.

El procediment per a la seva declaració està establert en el Decret 73/1995, de 7 de març. 🌟

Lipdub col·laboratiu

Es tracta d'una idea coordinada i desenvolupada per la promoció 2011 dels becaris i becàries de l'Àrea de Comunitats Catalanes a l'Exterior amb l'objectiu de difondre la feina que desenvolupen aquestes comunitats en la difusió de la cultura i la llengua catalana.

Les Comunitats Catalanes a l'Exterior són entitats privades (casals, associacions, centres catalans, agrupacions acadèmiques i empresarials, etc.) que la Generalitat de Catalunya ha reconegut per acord de Govern i amb l'objectiu de la promoció de Catalunya entre la societat civil i el suport a la gent catalana resident a l'exterior.

Han estat 15 casals i centres catalans d'arreu del món els que han participat en la creació d'aquest *lipdub*, on catalans i catalanes de Berlin, París, La Plata, Toronto i Yucatán, entre d'altres, ballen al ritme de la cançó "Jenifer" d'Els Cartres. 🌟

un conflicte... una solució

Conflictes al Nadal?

Els darrers dies de desembre i els primers de gener acumulen una gran quantitat de festes que acostumen a celebrar-se en família. La nit del 24, el dinar de Nadal, Sant Esteve, Cap d'any, Any Nou, Reis... i els diumenges que caiguin entremig de les celebracions, i que també aprofitem per trobar-nos i compartir.

Per a molts sembla que el Nadal no és el que ha de ser si no es retroben amb la família més extensa, no amb els que veuen cada dia, sinó amb aquells parents més llunyans que potser precisament només veuen per Nadal (i poques vegades més l'any).

També són dates de regals i presents diversos amb els que volem demostrar l'estimació pels que ens envolten i les ganes de fer-los feliços.

Sembla, doncs, que per Nadal ens relacionem més i, molts cops (sempre), la relació vol dir problemes i conflictes.

Ens sentim malament perquè no ha vingut a veure'ns qui esperàvem, perquè el regal que ens han fet no era el que volíem (o era el pitjor de tots), perquè no ens han dit que anàvem molt elegants, perquè ens hem hagut de quedar a casa fent bona cara a la família, perquè no ens ha acompanyat la persona que desitjàvem, ... o per tantes altres coses que no hem pogut fer o que hem fet i no volíem fer-les.

Com fem front a totes aquestes situacions? Normalment fugim de les situacions conflictives, ens fan sentir malament i mirem d'estalviar-nos-les.

Però els conflictes són inherents a la relació, no els podem evitar. Llavors... quina és la nostra resposta davant d'aquestes situacions? Enfadar-nos, posar-nos de mal humor i fer mala cara a tothom? Mirar de no dir res per no quedar malament o no espatllar la festa i sentir-nos desgraciats i molestos?

Els conflictes són situacions difícils i no ens resulten còmodes però, si els vivim de manera positiva, poden ser oportunitats de mostrar-nos com som, de conèixer millor els altres, d'enfortir lligams, de descobrir aspectes nous dels que ens envolten i de viure experiències enriquidores i que ens ajudin a créixer.

Ser assertiu, saber exposar el que sentim i el que pensem sense ofendre ni resultar agressius, saber trobar el que té de positiu cada situació i gaudir del que ens ofereix el que ens envolta, per desgraciats que sigui o malament que ens sembli, és fonamental.

Tots tenim unes "maneres típiques" d'afrontar els conflictes. N'hi ha que es subleven i responen amb males maneres i atacant a tort i a dret, n'hi ha que es fan les víctimes i es senten absolutament desgraciats, i finalment n'hi ha que procuren ser flexibles i creatius i treure'n alguna cosa positiva aplicant allò que "moltes vegades no pots canviar la circumstància però sí que pots decidir de quina manera vols viure-la".

Estaria bé que fóssim d'aquests últims: tothom hi sortiria guanyant, fins i tot nosaltres.

Montse Serrat

De la força al seny

Quan al 1867 Josep Anselm Clavé amb la composició de la seva obra "Els Xiquets de Valls" feia néixer el lema dels castellers **FORÇA, EQUILIBRI, VALOR I SENY**, poc podien imaginar aquelles dues colles vallenques i el propi autor l'evolució i l'empenta que aquesta tradició tan nostra agafaria amb el pas dels anys fins a convertir-se, avui dia, en Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat. De la força al seny, com si d'un camí traçat i marcat des de sempre ens hagués guiat aquests prop de 200 anys d'història.

De la "Força" d'aquells primers xics de Valls, acostumats a les dures feines d'aquells temps, que a la festivitat de la Candelera del 1801 aixecaven els primers pilars encara tots a una i que posteriorment arrelarien la tradició amb la rivalitat que va donar resultat amb el naixement de les seves dues colles, al "Seny" de tot un col·lectiu que avui dia ha sabut dirigir el seu bon treball i la seva dedicació a fer del món casteller una eina d'integració, treball en equip, germanor i mirall dels valors del nostre poble que l'han catapultat a ser reconeguts per la UNESCO el 16 de novembre del 2010.

"Força" als primers anys, rivalitat extrema que, malgrat donar com a conseqüència el creixement de les construccions per ser més altes i més complicades que les dels seus oponents, fins i tot va

fer prohibir la construcció de castells dintre de Valls en alguna ocasió per la seva feresa. "Seny" el d'avui dia, fent de les colles una eina d'integració de les dones, de gent de totes les nacionalitats, classes socials i edats, apropant la nostra cultura a persones de totes les contrades que avui dia fan la seva vida a la nostra terra i que en qualsevol de les 62 colles en actiu, treballant colze a colze, troben la manera d'arrelar-se i de sentir-se part activa del seu nou país d'acollida.

La població de Valls sempre s'ha sentit orgullosa de ser bressol de tot aquest moviment històric i cultural i aquest any ha volgut erigir-se com el Km 0 del món casteller. Així, el passat 16 de novembre, a la mateixa hora en què un tribunal reunit a Nairobi aprovava al 2010 la candidatura castellera com a Patrimoni Mundial, autoritats de la ciutat i de totes dues colles es reunien a la plaça del Blat per descobrir una placa commemorativa.

Podem dir que des d'aquest Km 0 encara hem de

fer molt camí i de moment sortim direcció al món sencer amb l'empenta del documental "Enxaneta" que en 3D i de la mà de TV3 va ser estrenat a París al mes de setembre del 2011 i a la MIPCOM de Cannes a l'octubre on televisions de diferents països van mostrar el seu interès per tal d'emetre'l. La pel·lícula documental mostra la gravació íntegra del concurs de castells de Tarragona 2010. Amb imatges en 3D i narrat per una nena, apropa qualsevol espectador a viure de primera mà i sentir a la seva pell tota l'emoció d'una diada castellera i de les vivències de colles i castellers.

En tenim el camí engegat i ja disposem de l'empenta, ara només cal seguir creixent. De moment aquesta tradició nascuda al camp de Tarragona ha aconseguit unir-nos a tots els catalans en un sentiment d'orgull i de pertinença amb el seu reconeixement mundial i com a ambaixadora de la nostra cultura i del nostre tarannà. 🌟

Text: Eva Gutiérrez

Els Minyons de Terrassa. Castells, integració i transversalitat

Quan a començaments d'estiu del 1979 uns quants joves de Terrassa van iniciar l'"aventura" de fer castells, poc es podia pensar que aquest fet pogués transcendir tant com ho ha fet després de trenta-dos anys. Terrassa començava en aquella època a veure néixer, a recuperar, moltes de les tradicions que la foscor dels anys de Dictadura havien esvaït. I els castells van sorgir com el "pal de paller" de totes elles. Així, molts dels integrants de les dues colles castelleres de la ciutat eren —i són encara ara— membres d'altres grups de cultura popular de la ciutat. Aquesta dinàmica encara es manté avui. Què ho fa? Com s'entén aquesta, diguem-ne, "transversalitat social" dels castells? Probablement hauríem de tenir present que les colles castelleres apleguen molts individus amb diversos graus d'implicació i això probablement fa que alguns d'ells -havent tastat tot allò que representa la cultura popular- no en tin-

guin prou i estiguin oberts a altres expressions.

Però el que sí que és evident és la importància dels castells en aquest entramat cultural de la ciutat. I si parlem de la meua colla, Minyons de Terrassa, podem dir que també ha esdevingut una referència en el món casteller i també en la cultura del nostre país.

Els castells són el paradigma del treball en equip, on cadascú té el seu rol i tothom s'hi sent important i a l'hora sent que és un privilegi. On no hi ha edats, ni tampoc sexes. On només hi ha mans, braços, peus, pit, esforç, suor i esperit de

superació. Formar part d'una colla castellera és una manera de viure. I tots aquests probablement van ser els ingredients que van fer possible que a la UNESCO es plantegessin i escollissin aquesta tradició com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Però probablement aquesta manifestació de la UNESCO del novembre de l'any 2010 segur que va veure també que la nostra tradició fa possible que molta gent s'aplegui amb un sol objectiu, muntar i desmuntar castells, com més alts i fermes millor, efímers i esvelts alhora. I es va adonar que els castells ensenyen a confiar en el company, a donar-ho tot per ell, a respectar-se i a compartir sentiments, maneres de viure i de veure la vida, i que aquella transversalitat de què parlava abans es pot estendre també —en menor escala— a dins de la pròpia colla, en aquesta barreja multitudinària de gent originària de molts indrets i simbòlica, pels valors que tot això comporta, al mateix temps.

Jordi Juanico i Sabaté.

Membre dels Minyons de Terrassa.

<http://www.minyons.cat>

Celebrem els 25 anys

dels *Bufanúvols*!

La Carmina Mas i en Pau Tarruell formen part dels *Bufanúvols* des de fa 25 anys. Establerts a Castellar del Vallès ens apropen a través de la música i la dansa espectacles entranyables per als més menuts, els joves i també per als més grans. Actualment preparen un nou disc i també la celebració del seu 25è aniversari de trajectòria.

Quan neix *Bufanúvols*?

Josep: Nosaltres dos som els fundadors des de fa 25 anys. La Carmina pertanyia al Ballet *Contemporani de Barcelona* amb l'Àngels Margarit com a mestre. Quan ens vam casar, jo tocava fins a les tantes amb el grup *Iguana Perkins* i no lligava amb tenir una vida familiar estable i era difícil conciliar l'horari familiar amb la feina. És per això i perquè ens agradaven molt els nens que vam decidir treballar amb les escoles i amb els nens. També vam començar a tenir fills. Les escoles ens han donat molta feina. Hem actuat per mil nens i a les escoles queden encantats. La Carmina és llicenciada en Pedagogia i els mestres ho veuen de seguida que estem acostumats a tractar-los, i si els esverem, aviat els recollíem.

El nucli principal del grup sou vosaltres dos, la Carmina Mas i el Pau Tarruell. Però, qui hi ha darrere del vostre projecte?

Josep: Un total de vint persones han participat amb els *Bufanúvols* com el Gregori Ferrer (músic, compositor i acordionista...), en Joan Ramon, que és un gran home de circ que participa activament en el món del circ a Catalunya; la Mònica Solà, gran acordionista; Joan Abelladena que és de la música folk. De fet, el grup *Bufanúvols* és per una banda animació i, per l'altra, música folk per a adults i per a joves i la d'explicar contes i teatre. Té tres camps i per això agafa totes les edats, des dels més petits d'un a tres anys fins als més grans com els avis. Els avis també disfruten moltíssim.

Carmina: La música és intergeneracional. Xavi Arderius, el bateria, ens acompanya des del principi. La flautista, la Clara Tarruell i la Miriam Tarruell a l'acordió, que són les nostres filles, Laia Parat amiga de la família. Durant molts anys han estat amb nosaltres... També les violinistes: Magalí Sala, Mireia Vila i la Sara i Raquel Martí. El Pep Coca que està ficat amb música tradicional i és un gran contra-baixista. L'africà Víctor E. Uwagba amb qui hem fet a Mallorca molts espectacles junts.

Com és un espectacle dels *Bufanúvols*?

Josep: Amb els nostres espectacles, com *El país*

dels silencis o *El vol de la felicitat*, volem intentar transmetre uns valors d'una certa categoria.

Carmina: Treballem amb la música, el teatre i la dansa. És un mitjà educatiu que transmet uns valors com l'amor, l'amistat, el respecte, el companyerisme, l'estimació. Els veritables valors que faran feliços els nens.

Josep: Tenim una cançó africana amb què donem les gràcies. Ser agraït és un bon valor i l'utilitzem en els nostres espectacles. En finalitzar les nostres actuacions donem les gràcies als organitzadors, als mestres, als monitors... Els nens acaben molt contents. Tots aquells que es dediquen als infants es mereixen que se'ls recolzi molt, no només som animadors de nens, sinó també motivem els educadors. És una feina molt entregada, de fet, La Roda sense monitors no existiria.

En el vostre web apareixen espectacles programats fins al juny. Què ens hi podem trobar els propers mesos?

Josep: Tenim moltes actuacions lligades d'un any per un altre. No només les que tenim posades al web. Hi ha escoles que ens demanen cada any, com és el cas de l'Escola Europa de Sant Cugat, que cada any anem quatre vegades o l'Escola Pia de Barcelona. Ens mantenim també gràcies a aquestes actuacions. Són els nostres clients habituals. Amb les Biblioteques estem fent contes amb instruments dels cinc continents. Tractem el didgeridoo d'Europa, Darbuka africana o el saxo Europeu. És molt

participatiu i està funcionant molt bé. Hi ha molt *feedback* amb el públic. No hi ha públic assegut, ens agrada que participin cantant, picant de mans o pujant a l'escenari.

Durant la vostra trajectòria heu actuat a nombrosos pobles de Catalunya, les Illes Balears, Madrid, Galícia, Extremadura o València, a més de participar en festivals internacionals. Ho tornareu a fer?

Josep: A l'estiu vam fer una gira de folk per Castilla-La Mancha per a la gent jove. Vam anar tots els instrumentistes amb jornades internacionals de joves. Hi havia gent de tots els continents. El fet d'anar fora, la veritat és que ens ha anat molt bé. Sortir de Catalunya i veure altres ambients és molt enriquidor. Hi ha un respecte, al menys en el nostre camp, Catalunya està molt respectada i tenen molt d'interès. Per exemple a Santiago de Compostela o a Madrid ens han tractat

molt bé. A Madrid ens va rebre parlant en català una persona que no era catalana. Això és un detall molt valorable.

Quina relació teniu amb les Illes Balears?

Carmina: Molta. Vam viure allà sis anys. Vivíem en una comunitat al camp. No vam deixar de treballar, és la nostra professió i la nostra passió. Mantenim el contacte, hi anem els estius. Durant aquells anys vam deixar les actuacions a Catalunya però viure al camp dins d'una cooperativa agrària era el nostre *modus vivendi*.

Josep: Quan ens cridaven per actuar a les escoles, hi anàvem, fins i tot venien a la nostra casa. Era idíl·lic. En tornar a Catalunya vam tornar a agafar el fil. Les persones que ens van obrir el camp van ser la Joana, el Joan Roselles i el Jordi Pujol del *Marcus Titelles*. Els vam fer de pont quan van voler actuar a les Illes i quan vam tornar a Catalunya ens van ajudar molt. Ens van fer de padrins i van ser els que ens van animar a que realment ens hi podíem dedicar a això.

Quan va començar la vostra relació amb La Roda?

Carmina: Va començar bàsicament amb la tornada de Mallorca i gràcies al *Marcus Titelles*. Fa molts anys que hi tenim relació, amb els *Bufanívols* uns tretze o catorze anys. Treballem pels mateixos valors amb la música, el teatre, l'espectacle...

Com celebrareu el vostre 25è aniversari?

Josep: Farem un acte d'animació a la Tamborinada amb La Roda. Serà una celebració amb el públic infantil. Després, per a la gent jove hem organitzat un concert de música folk a Castellar del Vallès i farem també una activitat de teatre a una sala de Sabadell. És a dir, tocarem els tres camps: folk, públic familiar i teatre també per als més grans.

Gràcies a La Roda i al Jordi Pesarrodona ens hem animat a celebrar-ho i, ja que tenim l'oportunitat de sortir a la revista, això ho hem de moure! Ens hem engrescat i el detonant ha estat la trobada amb La Roda.

Heu fet ballar amb cançons tradicionals de Grècia, Israel, Occitània, Romania i d'altres països. Quina és la vostra dansa preferida i en què consisteix?

Carmina: Les danses de cercle o de grup com les que antigament es ballaven són les que més ens agraden. Amb aquests balls volem recuperar el ballar mirant el rostre, per això reivindicuem la dansa en grup o col·lectiva com la jueva, balcànica o la catalana.

Josep: Un dels nostres missatges és "Qui dansa no es baralla" i ho fem servir per treballar amb la cultura de la Pau. La dansa no és només passar-s'ho bé, sinó tenir essència de grup. Fem cursos per a mestres i en algun cas hem viscut que quan tenien un conflicte, potser no el van resoldre però sí que es va fondre el problema. Ballar dona una sensació d'unitat. És molt terapèutic. També hem participat al Congrés de Tècnica de Resolució de Conflictes de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Quines influències teniu del folk?

Carmina: *Amanida Folk* ha estat la nostra gran influència i el seu fundador, en Gregori Ferrer. El circuit que hi ha de folk està a la Plaça del Rei de Barcelona i al Pont de Pedra, a Girona. No és un circuit molt conegut però hi actuem i mou molta gent. L'últim cop van venir els Mossos d'Esquadra i la Policia Municipal amb porres per desallotjar la Plaça. Volem reivindicar des de la cultura catalana oficial que es respecti i es recolzin aquestes iniciatives de gent de músics que porten un munt d'anys i es reuneixen a la Plaça del Rei. Els estrangers ens feliciten i s'emocionen d'escoltar quan cantem i ballen la seva música tradicional. La gent s'atura i volen tenir els discos. Hi ha gent jove que hi participa que són fills de les parelles que es van conèixer a la Plaça del Rei.

Aquest sentiment ha anat passant per diferents generacions.

Creieu que és una bona manera difondre la cultura i tradició catalanes a través dels espectacles? I per què?

Josep: És una bona manera, lúdica, divertida i pedagògica. Amb poemes del poeta

Josep Carné fem un conte musical i així donem a conèixer la seva obra. També fem un espectacle a Núria amb la llegenda d'allà o l'*Espectacle de Sant Gil* i la *Llegenda de l'oli i la campana*, una llegenda dels bressols catalans.

Com compagineu la vostra vida personal i familiar amb els vostres espectacles?

Carmina: Dues de les nostres filles han participat amb nosaltres. Sempre d'una manera molt lliure. Una està en actiu amb nosaltres i ha seguit el tema de la música, ja que estudia en el Conservatori de Música, l'altra ens ha deixat. Ho hem passat molt bé i ens hem anat de "bolos" junts. Ara, a causa de la crisi ens contracten als dos junts, tot motivat pel tema econòmic i també condicionat a que elles ja no tenen tanta disponibilitat.

Estem en una situació de crisi global que influeix en tots els aspectes de la societat. Com viviu des del món de l'espectacle aquesta situació?

Josep: Doncs, treballem el doble i cobrem la meitat! Abans ens llogaven com a grup i ara anem molt els dos junts.

Carmina: No diem mai que no a cap "bolo". Ara seguim treballant molt però amb un preu més rebaixat. Oferim pel mateix preu molt més. Volem seguir treballant en això, ens agrada molt. A l'època de vaques grosses no vam llençar la casa per la finestra, vam treballar sense ambicions, sense grans muntatges, amb senzillesa. No hem fet una gran crescuda i per això no hem fet una gran davallada. Ara tornem als nostres orígens. Ens anem mantenint.

Existeix molta competència en el vostre sector?

Carmina: Portem molts anys. Vam començar quan Els Comediants estaven a Canet, el Marduix i La Plateria començaven. Fa més de 35 anys, no eren coneguts i vam començar amb ells...

Competitivitat no hem viscut mai, companyerisme sí. Al contrari, ens han ajudat molt la Teia Moner, Centre de titelles de Lleida, Ramon Roma, en Miqui Giménez, en Noé Rives...

El vostre últim CD va ser *Cel de danses*. Quan podrem escoltar nou material de *Bufanívols*?

Josep: Tenim tot el material, només ens falta ficar-nos a l'estudi. Ara els 25 anys ens donen l'impuls per fer-ho. És material pedagògic molt útil per a escoles.

Què és el millor de la vostra professió?

Josep: El contacte amb el públic, amb tot tipus de públic. Veure la cara dels nens i com reaccionen.

Carmina: Aconseguir una empatia molt forta amb el públic. Això ens anima a nosaltres i també al públic. La gent ens coneix molt i tenim molt bona relació amb tothom....

www.bufanuvols.net
grupbufanuvols@hotmail.com

D'esquerra a dreta: Gregori Ferrer, Carmina Mas, Clara Tarruell, Pau Tarruell, Xavi Arderius, Pep Coca i Joan Avellaneda.

*anem
a veure...*

Secció elaborada per
Puça Espectacles
www.lapusa.com

Circ Troupe

- ✿ **Nom Cia:** Albert Vinyes
- ✿ **Gènere:** Pallassos
- ✿ **Espai:** Interior i exterior
- ✿ **Espectacle:** *Circ Troupe*
- ✿ **Públic:** Tots els públics

Alguna vegada heu hagut de fer-vos passar per algú altre perquè era inevitable? I malgrat saber que faríeu el ridícul? Això és el que li toca fer a l'Albert Vinyes, tècnic d'una Troupe de malabaristes, equilibristes i pallassos reconvertit en artista de circ improvisat en veure que la companyia no arriba al lloc on es fa l'espectacle. *Circ Troupe*, doncs, és un cabaret de circ en el qual en Vinyes fa tots els papers de l'auca: de mag maldestre; d'home forçut; de faquir; de funàmbul... Tot plegat, embolcallat del sentit de l'humor de pallasso inherent a l'Albert Vinyes.

En aquest espectacle en solitari, l'Albert Vinyes posa sobre la taula tota la seva experiència i formació i combina moltes de les disciplines del circ amb el clown. Dit d'una altra manera, més aviat es tracta d'un pallasso que prova de fer de tot per salvar la papereta a una companyia de circ impresentable. S'hi pot apreciar la desimboltura de Vinyes com a actor de teatre de carrer a l'hora d'encarar un públic que espera impacient; si amb això no n'hi hagués prou per seduir aquests espectadors exigents, també hi apareix la seva faceta de clown cultivada al llarg dels anys amb mestres com Jango Edwards, Marcel Gros o Bru Oliveras.

Circ Troupe és un espectacle de prop en el qual es fa bona la sentència que diu: "La rialla és la distància més curta entre dues persones".

Albert Vinyes

Circ Troupe

Receptari

- ✿ **Nom Cia:** Teia Moner
- ✿ **Espectacle:** *Receptari*
- ✿ **Gènere:** Titelles
- ✿ **Públic:** Tots els públics
- ✿ **Espai:** Interior i exterior

La Teia és una cuinera que treballa en una cuina molt especial on se li apareixen personatges tan estranys com una bruixa, un fantasma que té por, un pirata o un follet. Amb l'ajuda de tots ells i un llibre de receptes màgic, la Teia ens ensenyarà a fer alguns plats. Però el que no sabrem és com s'ho fa perquè un entrepà es converteixi en cocodrill, una patata en un vaixell pirata o un kiwi en una aranya negra i fastigosa. Si ho voleu saber ho haureu de veure amb els vostres propis ulls.

La Teia Moner té una llarguíssima trajectòria com a titellaire, maga i pedagoga. Ha creat més de 25 espectacles i ha realitzat més de 10.000 actuacions arreu del món. Els seus espectacles es caracteritzen per la recerca i la innovació de recursos i tècniques, utilitzant codis de comunicació diferents i creant un segell personal i recognoscible en tot allò que fa. L'espectacle *Receptari*, creat l'any 1995, és una manera lúdica i lúcida d'acostar la cuina als més petits, de generar curiositat, fa volar la imaginació i obre les portes a seguir fent a casa el que hem vist al teatre. Un espectacle que, malgrat el pas dels anys, segueix funcionant tan bé com el primer dia.

Receptari

Si ets una escola, institució, associació o administració
PROGRAMEM ESPECTACLES FAMILIARS

LA RODA
FUNDACIÓ
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

Compromesos
amb la cultura,
amb la llengua,
amb la societat

Els beneficis reverteixen en programes
propis als barris i municipis de Catalunya

Tel. 93 414 72 01 · administració@laroda.cat
www.fundaciolaroda.cat

Teatre > cia.Tanaka

Racons. Més enllà d'un viatge

Una obra per riure, tremolar, estimar i perdre's pel món, que guarda, en alguns racons, històries per redescobrir-se a un mateix. Tanaka ofereix molt més que un viatge; ofereix un retorn a la infància i a l'esperit aventurer que tots portem a dins.

L'últim projecte de la Companyia Tanaka es tracta de **Racons**, més enllà d'un viatge, un espectacle per a públic familiar dirigit per Miquel Àngel Ripeu, actor a *Polònia* i *Crackòvia* de TV3, entre d'altres, que va acceptar amb il·lusió el repte de dirigir un infantil per "tornar a ser nen" i perquè "amb Tanaka una hora dona per recórrer el món i tornar a casa tranquil".

Racons és un viatge, una obra actual i divertida, màgica i sorprenent, una història que conté tres contes. L'espectador viatjarà per la màgia de l'Índia, la tendresa de Tailàndia i l'humor i percussió de Costa d'Ivori; un còctel idoni per donar la volta al món des d'una butaca. 🌀

Teatre > cia. Magatzem d'Ars

Els tres porquets

La companyia Magatzem d'Ars presenta la seva versió teatral dels tres porquets. El clàssic conte infantil narra les aventures a Ciutat Porc, on una gran amenaça, el llop malvat vol devorar tots els seus habitants. Qui ho impedirà? Qui serà prou valent per enfrontar-se a aquesta terrible amenaça? Els combatents Botifarra i Cansalada, juntament amb en Fuet, un pare preocupat pel benestar de la seva filla, seran els escollits per enfrontar-se al llop. Aquesta obra teatral es pot veure al Teatre del Raval del 4 al 26 de febrer. 🌀

(i a d'è) **k9?** (passa-ho)

Teatre > cia.Magatzem d'Ars

La Guerra de Troia

La guerra de Troia, un espectacle d'arts escèniques que es presentarà a CaixaForum Barcelona del 4 al 26 de febrer de 2012 per acostar al públic infantil una de les històries més universals de la mitologia grega.

Aquest muntatge èpic pretén fer arribar als més menuts les reflexions i valors que se'n desprenen, com l'honor, el poder o l'amor, entre molts d'altres. L'obra combina les arts escèniques i els titelles, de més d'un metre d'alçada.

La guerra de Troia ens fa reviure una de les batalles més cruentes de la mitologia grega. Una prova de com l'amor, el poder, l'ambició, la glòria, i l'honor poden arribar a provocar la guerra més terrible mai viscuda: la que va enfrontar durant més de deu anys grecs i troians. Els homes més valents implicats en una lluita heroica, que només pot acabar gràcies a una estratagema fruit de la intel·ligència i la desesperació. Un triomf que té gust de derrota. Un triomf que el temps s'ha encarregat de convertir en el mite que aquest espectacle presenta tot combinant narració, titelles i audiovisual d'animació per entendre la tradició del món i la cultura occidental.

L'espectacle neix amb la intenció de profunditzar en una llegenda de la qual tots tenim una lleugera idea, però de la qual en desconexim molts dels detalls. Per aquest motiu, l'equip format pel director Jordi Colomina, per l'il·lustrador i director artístic Carles Porta i pel compositor Josep Maria Baldomar ha volgut donar una visió fidel i global del conflicte i dotar aquest espectacle d'un caire molt cinematogràfic i sobretot èpic. 🌀

Circ

Festival del Circ de Figueres

De l'1 al 4 de març de 2012 es presentaran a Figueres 22 atraccions, amb un total de 52 artistes de 13 països, que competiran davant d'un jurat internacional format per 18 directors i experts en circ vinguts d'arreu del món.

El total dels 22 números es repartiran en dos espectacles de selecció –el *Blau* i el *Vermell*– i actuaran davant d'un jurat que votarà per concedir els premis oficials de l'esdeveniment. El diumenge, els artistes seleccionats conformaran l'espectacle *Or*, en el qual tindrà lloc l'entrega de premis. Entre d'altres, presentaran per primera vegada a Europa els seus treballs artistes de les més diverses disciplines circenses: El còmic Rus Alfonse Coconut i l'americà Adam Kuchler, l'excepcional malabarista mexicana Kevin Flores, el colombià James González amb l'arriscat número de rola aeri, la jove contorsionista etiòp Rich Metiku, el duo xinès Cangzhou amb l'equilibri de sabres al trapezi, l'impressionant actuació dels Icaris a càrrec dels germans Rodríguez de El Salvador, la troupe Mongola Zola amb el número *hand volatge*, etc.

Les dues semifinals (espectacles *Blau* i *Vermell*) i la final (espectacle *Or*) es realitzaran sota la Gran Carpa Blanca, amb capacitat per 1.500 espectadors. 🌀

Teatre > Teatre de l'Aurora

Vídeo commemoratiu

Tu i el Teatre de l'Aurora és el títol del vídeo realitzat per la Sala Independent d'Igualada amb motiu de la celebració, enguany, del seu 15è aniversari. Amb aquest vídeo, el teatre homenatja a tots els espectadors i espectadores que durant aquests 15 anys han assistit als espectacles programats en aquest espai, fent possible que aquest projecte cultural s'hagi consolidat a la capital de l'Anoia.

El vídeo *Tu i el Teatre de l'Aurora* és un aperitiu dels actes de celebració del 15è aniversari, que es duran a terme durant el proper mes de maig. Link directe al vídeo: http://www.youtube.com/watch?v=WozSC5YK4-k&feature=player_embedded. 🌀

6 x 4

Aquest és un espai dedicat als músics i animadors de Catalunya i a la feina educativa ingent que fan arreu del país amb les seves propostes musicals.

25 rodant en tramvia anys

TRAMVIABLANC 25 ANYS

El Tramvia Blanc és un grup d'animació de Granollers que l'any passat va celebrar els 25 anys d'història.

El grup va néixer a la Festa Major de Granollers l'any 1986. Integrat per cinc músics, el Tramvia Blanc és una petita orquestra que ha portat per tot arreu la seva original proposta d'animació. En els seus espectacles, adreçats a un públic infantil i juvenil, es combinen la música, les danses i la participació del públic.

El Tramvia Blanc us ofereix també les seves gravacions d'estudi:

Tramviatge (1996), *Fira't* (2000), *Blanc* (2002) i *Batibull* (2008), amb danses, cançons i contes.

Els discos del Tramvia Blanc no estan pensats només per als infants. Volen ser també una eina útil per a pares, mestres i educadors. Per això, inclouen un llibret amb les explicacions de cada una de les danses i les lletres i partitures de les cançons. La cinquena entrega discogràfica del Tramvia Blanc està prevista per la primavera d'aquest any i serà l'edició de l'enregistrament en directe del concert de celebració dels 25 anys fet el 13 de novembre al Teatre-auditori de Granollers i que va comptar amb més de setanta músics convidats i la participació activa de més de 600 persones que omplien l'auditori i que van acompanyar al grup en aquesta especial diada.

Actualment el grup ofereix un concert de petit format, *El petit tramvia*, que l'integren en Martí Ventura al piano, en Pitu Llobet a la veu i les danses, l'Agustí Camps com a tècnic de so i en Toni Cuesta a les veus, trompeta, trombó, acordió, harmònica i percussions. També tenen un concert de format més gran, *A tota màquina*, que incorporà l'Oriol Pidelaserra al piano i en Frederic Font al baix elèctric.

Així doncs, a la primavera del 2012 es presentarà el cinquè CD del grup amb una recopilació de la seva música en directe on podreu gaudir dels millors temes dels seus primers 25 anys.

Secció coordinada per Pep Puigdemont

Projecte Actuem!

Teatre Social per a Joves

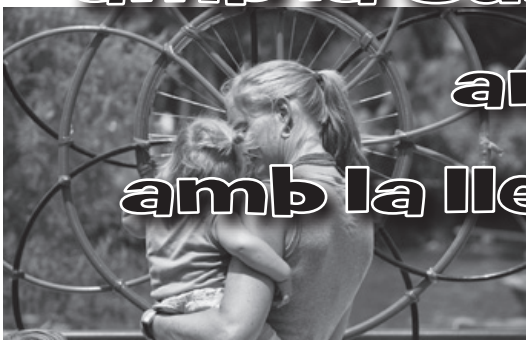
És una iniciativa de la Fundació La Roda i Impacta Teatre iniciada l'any 2006 i basada en el teatre d'intervenció social. La formació són tallers de teatre social com a eina perquè els joves reflexionin sobre els seus conflictes i inquietuds.

LA RODA
FUNDACIÓ
D'ACCIONS CULTURALS I DEL LLEURE

Compromesos

amb la Cultura

amb la societat

amb la llengua

**Si ets
escola
institució
associació
administració**

PROGRAMEM ESPECTACLES FAMILIARS

**Garantia de SABER
Qualitat PROFESSIONAL**

Els beneficis reverteixen en programes propis barris i municipis de Catalunya

Tel. 93 414 72 01 • administracio@fundaciolaroda.cat • www.fundaciolaroda.cat

www.inteco.es

En aquest web trobareu recomanacions per a l'ús d'Internet, descripcions de les eines més utilitzades, ajudes tècniques per protegir el teu ordinador personal. Una bona eina per protegir els teus fills dels perills d'internet.

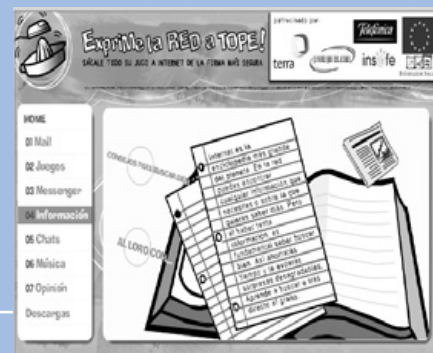
www.pantallasamigas.net

PantallasAmigas sorgeix de les oportunitats que ofereixen les TIC per als menors i de la necessitat que aquestes es desenvolupin de forma plena i segura. És una molt bona iniciativa per a la promoció de l'ús segur i saludable de les noves tecnologies i el foment de la ciutadania digital responsable.

www.exprimelared.com

En aquest web trobareu un espai on els joves poden navegar de forma segura amb recursos i activitats interessants per al desenvolupament d'activitats lúdiques i formatives

www.protegeles.com

Aquest web és fruit de la feina feta per l'associació del mateix nom. Aquí podreu trobar consells pràctics que us ajudaran a convertir-vos en veritables experts/es en seguretat en el ciberespai.

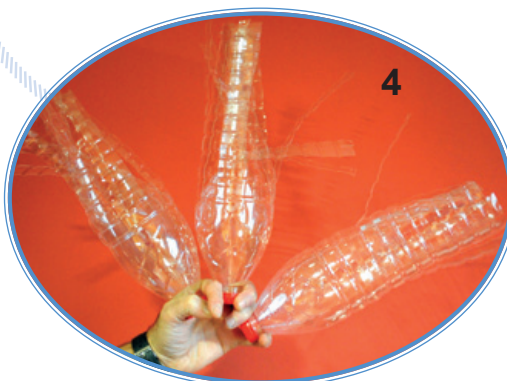
1.- Amb el cutter o tisores, tallem el cul de l'ampolla.

2.- Des del fons de l'ampolla anem tallant longitudinalment franges de l'amplada d'un centímetre. Ho fem al voltant de tota l'ampolla.

La longitud de les franges determinarà el so de l'instrument. Si són llargues sonarà més agut.

3 i 4.- Podem fer diverses ampolles per a cadascú, amb diferents tons.

El material:

-Ampolla d'aigua mineral d' 1,5 l.

Les eines:

-Tisores i cutter

Consells:

-Recicleu ampolles amb temps suficient per tenir-les a punt quan les necessiteu.

Secció elaborada per:

Miqui Giménez

miquigimenez@gmail.com

600 472 597

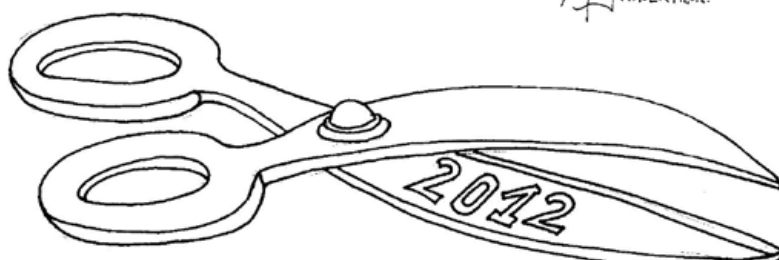
UTILITZACIÓ MUSICAL

L'instrument sona per agitació. Fent ritmes diversos podeu acompanyar altres instruments. Instrument après d'en Max Vandervorst.

una miqueta
d'en Miquelet

Miquel RABERT

Miquel RABERT 2012

Compromesos

amb la cultura

amb la societat

amb la llengua